

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/11/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5106201699
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5106201699.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľov: 1/ H. Ľ. Ď., K. XX.XX.XXXX, O. R. I. XXX, Y., 2/ A. Ď., K. XX.XX.XXXX, Ž., I., P. I. XX/XX, obaja právne zast. JUDr. Michal Krnáč, advokát so sídlom V.Tvrdeho 793/21, Žilina, proti odporcom: 1/ X. W., K. XX.XX.XXXX, O. K. XXX, 2/ B. W., K. XX.XX.XXXX, O. K. XXX, obaja právne zast. JUDr. Ing. Martin Chlapík, advokát so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, o určenie vlastníckeho práva,

rozhodol:

Súd určuje, že navrhovateľ v rade 1/ je podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam v k.ú. Žilina, a to pozemku parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m² v podiele 1 a navrhovateľka v rade 2/ je podielovou spoluvlastníčkou k nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m² v podiele 1.

Odporca v rade 1/ a odporca v rade 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania navrhovateľovi v rade 1/ vo výške 1.185,02 Eur titulom súdneho poplatku za návrh, vo výške 99,50 Eur titulom súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku a titulom trov právneho zastúpenia sumu 1.273,59 Eur a navrhovateľke v rade 2/ vo výške 687,86 Eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľky v rade 2/, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca v rade 1/ a odporca v rade 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy štátu Slovenskej republiky vo výške 23,84 Eur na účet Okresného súdu Žilina v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa žalobným návrhom zo dňa 20.01.2006, zmeneným dňa 16.08.2012 po pripustení vstupu navrhovateľky v rade 2/, domáhali, aby súd určil, že navrhovateľ v rade 1/ je podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam v k.ú. Ž., a to pozemku parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m² v podiele 1 a navrhovateľka v rade 2/ je podielovou spoluvlastníčkou k nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m², parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. KNC č. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. S. Č.. XXXX/X - zast. plochy a nádvoria o výmere XX m² v podiele 1. Svoj nárok odôvodnili tým, že rozsudkom NS SR zo dňa 28.01.1999, č.k. XSŽ XXX/XX bolo zrušené rozhodnutie daňového riaditeľstva SR zo dňa 10.06.1998 o príklepe na nehnuteľnú vec. Vydražiteľ bol teda povinný vrátiť vydraženú vec povinnému. Napriek tomu,

že vydražiteľ o tejto skutočnosti vedel, previedol uvedené nehnuteľnosti na tretie osoby, pričom terajšími vlastníkmi sú odporcovia. Následne došlo na základe geometrického plánu k rozdeleniu nehnuteľností tak, že parcele č. XXXX/X U. XXXX/X S. zodpovedajú pozemky parc.č. XXXX/X S., XXXX/X S., XXXX/X S., XXXX/X S..

Po vykonanom dokazovaní súd dňa 21.03.2013 vyhlásil rozhodnutie, ktorým návrhu vyhovel. Rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním odporcov a následne odvolacím súdom zrušené a vrátené na ďalšie konanie, a to uznesením zo dňa 05.09.2013.

V zmysle intencií odvolacieho súdu boli nariadené ďalšie pojednávania, na ktorých súd postupoval podľa pokynov odvolacieho súdu a vykonal ďalšie dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vyjadrením sa právneho zástupcu navrhovateľov, právneho zástupcu odporcov, výsluchom svedkov, ako aj prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a pripojením spisov Okresného súdu Žilina a Správy katastra Žilina B. XXX/XX, pričom oboznámil sa v zmysle intencií odvolacieho súdu aj s vykonaným dokazovaním v rámci konania vedeného na tunajšom súde pod č. 27C/103/2008.

Súd najprv skúmal danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

V zmysle § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podaným žalobným návrhom sa navrhovatelia domáhali určenia v zmysle § 80 písm.c) O.s.p.

Zákonnou podmienkou pre určenie v zmysle § 80 písm.c) O.s.p. je naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem na určení je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by bez tohto určenia jeho právne postavenie sa stalo neistým. V zmysle ustálenej súdnej praxe naliehavý právny záujem je daný aj vtedy, ak takéto určenie môže predísť žalobe na plnenie. Ak sa žalobca domáha určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, musí v zmysle ustanovenia § 80 písm.c) O.s.p. preukázať naliehavý právny záujem na takomto určení. Ak určovacia žaloba sleduje vytvorenie pevného základu pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa tak žalobe na plnenie, je určovacia žaloba výnimočne prípustná aj napriek tomu, že je možná aj žaloba na plnenie. To platí hlavne vtedy, ak tými nárokmi, ktoré je možné uplatniť v dobe podania žaloby, nie je vyčerpaný celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu. V prípadoch, kedy požadované určenie existencie či neexistencie práva či právneho vzťahu medzi účastníkmi by malo charakter len prejudiciálnej otázky k inému sporu medzi účastníkmi, nebude daný naliehavý právny záujem na takomto určení.

Vzhľadom na to, že navrhovatelia požadujú určiť svoje vlastnícke právo v dôsledku zrušenia rozhodnutia daňového úradu o príklepe a následnej nemožnosti ďalších prevodov z daného dôvodu, súd posúdil, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko bez takého rozhodnutia by nebolo možné dosiahnuť zmenu v katastri nehnuteľností. Ak sú obaja odporcovia zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci sporných nehnuteľností, navrhovatelia majú naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo len také súdne rozhodnutie môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že predmetné nehnuteľnosti navrhovateľ 1/ nadobudol počas manželstva s navrhovateľkou 2/ do bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej len BSM), čo nepochybne vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a tieto skutočnosti potvrdili aj navrhovatelia.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods.4 Občianskeho zákonníka ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide

o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Z predložených listín mal súd nepochybne preukázané, že navrhovatelia boli vlastníkami predmetných nehnuteľností v tom čase ako manželia, teda nehnuteľnosti patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Zároveň súd zistil, že manželstvo navrhovateľov bolo rozvedené v roku 2003 a ich bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo zatiaľ vyporiadané.

Vzhľadom na citované ustanovenia je zrejmé, že keďže manželstvo navrhovateľov bolo rozvedené v roku 2003, kedy zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo, a nebolo zatiaľ vyporiadané, teda do troch rokov od jeho zániku nedošlo k vyporiadaniu dohodou, ani nebol v danej lehote podaný návrh na vyporiadanie BSM, platí, že nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve, ktoré taktiež nebolo zrušené a vyporiadané.

Teda súd mal vykonaným dokazovaním zistené, že nehnuteľnosti patrili do bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov a následne sú v podielovom spoluvlastníctve.

S poukazom na uvedené súd posúdil, že sú splnené podmienky vecnej legitímácie.

Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozhodnutia Daňového úradu Žilina 1 zo dňa 27.11.1997, č.k. XXX/XXX/XXXXX/XX vyplýva, že príslušný daňový úrad udelil príklep vydražiteľovi F.Y.E., W.Y.R.. k nehnuteľnostiam, na základe čoho vydražiteľ sa stal vlastníkom daných nehnuteľností.

Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.1999 bol daný príklep zrušený z dôvodov, že navrhovateľ 1/ ako povinný nadobudol dané nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva, aj keď na kúpnej zmluve bol uvedený len on, preto v daňovom exekučnom konaní malo byť konané aj s vtedajšou manželkou navrhovateľa ako so spoluvlastníčkou draženej nehnuteľnosti.

Z listu vlastníctva č. XXXX mal súd zistené, že odporcovia sú evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností (parc. KN C Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X) na základe kúpnej zmluvy č. B. XXXX/XX-XXX/XX za kúpnu cenu 595.080,- Sk. (l.č. 132 a spis Správy katastra Žilina B. XXXX/XX - l.č. 386) Súd poukazuje, že odporcovia nadobudli danou kúpnu zmluvou nehnuteľnosti parc. KN C č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere XX m² a parcela KN C č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere XXX m² a tieto parcely na základe geometrického plánu boli rozdelené na parcely tak, ako navrhovatelia požadujú.

Predávajúci z kúpnej zmluvy B. XXXX/XX-XXX/XX je syn odporcov V. W. s manželkou, ktorí nadobudli predmetné nehnuteľnosti od spoločnosti F.Y.E., W.Y.R..

Z výpisu z obchodného registra na spoločnosť F.Y.E., W.Y.R.. mal súd nepochybne zistené, že spoločníci a konatelia sú v príbuzenskom pomere s odporcami - rodičia a deti.

Taktiež mal súd zistené, že X.. H.. Q. W. ako konateľ a spoločník spoločnosti F.Y.E., W.Y.R.. - vydražiteľa predmetných nehnuteľností, chodil osobne na daňový úrad za účelom zisťovania informácií ohľadom danej dražby, keď dňa 29.01.1999 mu bolo oznámené pracovníčkami daňového úradu, že rozhodnutie o príklepe bolo Najvyšším súdom SR zrušené. Po tomto spísali úradný záznam. (l.č. 184 obsahu spisu) Uvedené vyplýva aj zo zapožičaného spisu príslušného Daňového úradu, ako aj z oznámenia daňového úradu.

Aj keď menovaný tento úradný záznam namietal, súd poukazuje na to, že skutočnosti vyplývajúce z neho boli nepochybne preukázané aj v konaní 33C/35/2008, a to bez ohľadu na to, v akej forme bol úradný záznam vykonaný a s akými náležitosťami.

V rozhodnutí 33C/35/2008 bolo konštatované, že H.. Q. W. sa dňa 29.01.1999 riadne dozvedel o rozhodnutí Najvyššieho súdu o zrušení príklepu, na základe ktorého vydražil predmetné nehnuteľnosti ako spol. F.Y.E., W.Y.R..

V zmysle § 87I ods.4 zák.č. 511/1992 Zb. ak sa zruší rozhodnutie o udelení príklepu alebo ak vydražiteľ v určenej lehote nezaplátil najvyššie podanie, je povinný vydraženú vec vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu, ktorá vznikla na vydraženej nehnuteľnosti.

Spoločnosť F..Y..E.., W..Y..R.. napriek tejto informácii získanej dňa 29.01.1999 bezodkladne previedla na V. W. a X. W. predmetné nehnuteľnosti, a to kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 05.02.1999. Je nepochybné, že daná spoločnosť previedla svoje vlastnícke právo kúpnu zmluvou v čase, keď ešte rozhodnutie NS SR ohľadom zrušenia príklepu nebolo právoplatné, teda disponovala so svojim vlastníckym právom, avšak súd poukazuje na všetky okolnosti ohľadom všetkých prevodov:

Dňa 29.01.1998 bol X.. H.. Q. W., konateľ spol. F..Y..E.., W..Y..R.., osobne informovaný pracovníčkami Daňového úradu I Žilina o tom, že dňa 28.01.1999 bol Najvyšším súdom SR vynesený rozsudok, ktorým bolo zrušené rozhodnutie DÚ I Žilina o príklepe na nehnuteľnú vec z 27.11.1997 č. XXX/XXX/XXXXX/XX a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Súčasne bol upovedomený o skutočnosti, že na základe uvedeného rozsudku zanikajú vydražiteľovi vlastnícke práva k vydraženej nehnuteľnosti a správca dane vykoná novú dražbu. (Uvedené vyplýva z úradného záznamu z 29.01.1999 - I.č. 184, ktorý podpísali dve pracovníčky daňového úradu)

Zároveň v konaní 33C/35/2008 bolo preukázané, že cena, za ktorú boli nehnuteľnosti vydražené spoločnosťou F..Y..E.., W..Y..R.., bola vrátená spoločnosti F..Y..E.., W..Y..R..

Napriek oznámeným skutočnostiam spoločnosti F..Y..E.., W..Y..R.., táto previedla predmetné nehnuteľnosti na V. W. a jeho manželku kúpnu zmluvou zo dňa 01.02.1999 s tým, že pravosť podpisu konateľa predávajúceho bola osvedčená dňa 03.02.1999, pričom vklad zmluvy bol povolený dňa 05.02.1999.

Súd poukazuje na časový sled jednotlivých udalostí a krátke časové odstupy medzi nimi, čo taktiež vzbudzuje presvedčenie o účelovosti daných úkonov.

Je potrebné poukázať na to, že spol. F..Y..E.. užívala nehnuteľnosti od 27.11.1997, keď zrazu 29.01.1999, teda v deň, kedy sa dozvedela, že príklep je zrušený a nehnuteľnosti bude musieť vrátiť, sa táto spoločnosť rozhodla previesť dané nehnuteľnosti bratovi konateľov a spoločníkov spol. F..Y..E..

Svedok V..W., brat Q. W. a zároveň syn odporcov, uviedol, že podnikal v W. K. B., kde aj býva, pričom jeho spoločnosť W., s.r.o. pracuje po celom Slovensku a chceli mať určitú základňu aj v Žiline, a preto kúpil dané nehnuteľnosti. Ale vzhľadom k tomu, že spoločnosti sa viac darilo na východnom Slovensku, tak upustili od podnikania v Žiline a predmetné nehnuteľnosti predali, a to jeho rodičom, t.j. odporcom. O tieto nehnuteľnosti prejavili záujem iba jeho rodičia. Uviedol, že nehnuteľnosti kúpil spolu s manželkou do bezpodielového spoluvlastníctva od spoločnosti F..Y..E.., s.r.o., ktorú vlastní jeho brat X.. H.. Q..W., a preto túto spoločnosť pozná.

Na otázku, či mu jeho brat Q..W. niekedy ponúkal dané nehnuteľnosti, neodpovedal presne na otázku a následne na ďalšiu otázku, ako mal vedomosť, ktoré nehnuteľnosti vlastní daná spoločnosť, svedok uviedol, že to sú záležitosti 14-15-16 rokov, takže si to nepamätá, ako k tomu došlo. Uviedol, že vlastníkom predmetných nehnuteľností bol cca pol roka. Svedok si nepamätal, či mal vedomosť o tom, že daná spoločnosť nadobudla nehnuteľnosti v dražbe.

Na otázku, či sa rozhodol, že kúpi predmetné nehnuteľnosti na základe nejakého náhleho rozhodovania alebo dlhšieho zvažovania, svedok odpovedal vyvýbavo tak, že asi pol roka zvažoval, že bude podnikat' aj mimo W. K. B., že mimo kúpi nejakú nehnuteľnosť a keď boli na predaj predmetné nehnuteľnosti, tak sa pre ne rozhodol, avšak bola určitá doba zvažovania.

Súd poznamenáva, že dĺžku danej doby neuviedol ani na viaceré opakované otázky.

Svedok uviedol, že jeho spol. W., s.r.o. určitú dobu užívala predmetné nehnuteľnosti, postupne ich opravovali. Následne uviedol, že predmetné pozemky neužívali na podnikateľské účely, ale iba keď prišli za rodičmi (odporcami), tak tam parkovali.

Z daného sú evidentné rozpory v jeho výpovedi.

- Svedok na jednej strane uviedol, že si nepamätá, za akú sumu kúpil predmetné nehnuteľnosti, hoci nešlo o malú sumu, avšak na to, že sa mal so svojim bratom Q..W. práve v období 01/1999-02/1999 stretávať, aj pracovne, aj rodinne, si pamätal. Zároveň uviedol, že mali spolu aj spoluprácu v rámci podnikania, pričom išlo o občasnú stretnutia.

Z výpisu z obchodného registra na spol. W., s.r.o. mal súd zistené, že spoločnosť vznikla 04.11.1991, pričom spoločníkom bol aj brat svedka, t.j. Q..W., a to od roku 1991 do roku 2005, pričom aj konateľom bol od roku 1991 do roku 2004.

Z uvedeného vyplýva, že okrem svedka aj jeho brat Q..W. bol spoločníkom a aj konateľom danej spoločnosti (okrem spol. F.Y.E.), ktorá mala záujem vytvoriť základňu aj mimo W. K. B., v dôsledku čoho boli zakúpené predmetné nehnuteľnosti v Žiline, a to práve "zhodou okolností" k prevodu došlo so všetkými úkonmi (znalecký posudok, zmluva, vklad) tesne po zrušení príklepu. (29.01.-05.02.)

Z uvedeného je zrejmé, ako aj vzhľadom na vyžiadanie znaleckého posudku práve v deň, keď bolo Q..W. oznámené o rozhodnutí NS SR, ktorým bol príklep zrušený, že nešlo o nejakú dlhodobú ponuku predmetných záležitostí, pričom dané spoločnosti W. U. F.Y.E. sú/boli dlhodobo obsadené tými istými osobami, ktoré sú zároveň aj blízkymi osobami. (bratia)

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že svedok si nepamätal, nevedel uviesť, kedy mu bola daná ponuka na predaj daných nehnuteľností, ale vraj išlo o dlhodobé rokovanie, pričom konateľ spol. F.Y.E. - Q. W. bol počas celého toho obdobia konateľom a spoločníkom aj v spol. W..

Je však nepochybné, že cca 2-3 dni po tom, ako sa Q..W. dozvedel o zrušení príklepu (29.01.1999), tak bola podpísaná kúpna zmluva na tieto nehnuteľnosti jeho bratom s manželkou (01.02.1999) a dokonca v ten deň (29.01.) bol vyžiadaný znalecký posudok.

Svedok taktiež mal vedomosť o tom, odporkyňa v rade 2/ bola spoločníčkou v spoločnosti F.Y.E., s.r.o. v rokoch 2003 a 2004, nakoľko vraj požičala nejaké peniaze danej spoločnosti a túto informáciu má priamo od nej, avšak nevedel uviesť, kedy mu to povedala.

Z uvedeného sa javí tvrdenie svedka za nehodnoverné, keďže niektoré skutočnosti si podrobne pamätal a to aj o skutočnostiach, ktoré sa týkali výlučne iných osôb (hoci ohľadom neho si „nepamätal“) a k niektorým, ktoré by mohli mať význam pre danú vec, avšak pravdepodobne v neprospech odporcov, sa nevedel vyjadriť, ako napr. že jeho matka (odporkyňa 2/) bola spoločníčkou v konkrétnom období spol. F.Y.E., W.Y.R., čo sa mal dozvedieť od nej, hoci to nevedela ani ona sama s uvedením, že o tej spoločnosti nikdy nepočula.

Zároveň svedok tvrdil, že nevedel, ako sa darí spoločnosti jeho brata Q..W. - spol. F.Y.E., s.r.o., hoci boli spolu v kontakte, ako v pracovnom, aj v rodinnom, dokonca dlhé roky boli spolu v spol. W., s.r.o. ako konatelia a spoločníci. Ponúkajú si nehnuteľnosti, avšak skutočnosť tak závažnú, ako je nadobudnutie vlastníckeho práva v dražbe a následné zrušenie rozhodnutia o príklepe, na základe ktorého bola spol. F.Y.E., s.r.o. povinná vrátiť tak nadobudnuté predmetné nehnuteľnosti, si medzi sebou bratia v dobrom vzťahu nepovedia medzi sebou?! Pričom je nepochybné, že svedok s manželkou následne previedol predmetné nehnuteľnosti v časti na Q..W. a v časti na odporcov.

Je nepochybné, že spol. F.Y.E., s.r.o. sa vzdala vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam prevodom na brata a jeho manželku ihneď po oznámení, že rozhodnutie o príklepe je zrušené a nehnuteľnosti bude musieť vrátiť, a to prevodom na konateľových a spoločníkových príbuzných, hoci následne boli v časti prevedené späť.

Súd poukazuje na to, že z výpovede svedka je zrejmé, že neuviedol, že by zháňal nehnuteľnosti. Zrazu mu prišla ponuka od spol. F.Y.E., s.r.o. prostredníctvom jeho brata, hoci nevedel uviesť, kedy bola daná ponuka, pričom nič nepreukazovalo vedomosť Q..W..Y.E., s.r.o. o záujme V.W. o nehnuteľnosti, a to aj napriek tomu, že podnikali spolu v spol. W.. Súd spochybnil tvrdenie svedka V.W. o jeho záujme kúpiť nehnuteľnosti na podnikateľské účely mimo jeho bydliska. Svedok dokonca ani nespomenul, že by s manželkou uvažoval o presťahovaní, ale uvažoval iba o nejakej ďalšej základni, hoci jeho manželka uvádzala práve uvažovanie o presťahovaní sa.

- teda nezhodli sa vo svojich výpovediach ani manželia V.W. U. X..W., a to ani v tak závažných otázkach, ako je údajné presťahovanie. Pokiaľ bola zmienka o rozšírení základne, tak tento zámer vyplynul najskôr 29.01.1999 a trval cca pol roka a bez podnikania v Žiline, či rekonštrukcie nehnuteľností, ktoré následne boli prevedené v časti na odporcov. Z ničoho nevyplýva zámer podnikania v Žiline, žiadne úkony za tým účelom neboli vykonané okrem prevodu nehnuteľností do bezpodielového spoluvlastníctva V.W. a jeho manželky.

Svedkyňa X..W., manželka svedka V.W., potvrdila, že predmetné nehnuteľnosti kúpila so svojim manželom za účelom podnikania, ale do BSM, keďže uvažovali, že sa aj presťahujú za účelom podnikania, ale následne predali dané nehnuteľnosti.

- súd poukazuje na rozpor, keď svedkyňa uviedla, že sa chceli aj presťahovať, hoci jej manžel uviedol, že iba uvažovali nad ďalšími základňami, keďže podnikali po celom Slovensku. O presťahovaní jej manžel nič neuviedol.

Svedkyňa zároveň uviedla, že manžel jej oznámil, že je možnosť odkúpiť predmetné nehnuteľnosti. Svedkyňa si najprv nepamätala, či na daných nehnuteľnostiach niečo robili, či ich rekonštruovali, hoci boli vlastníkmi dlhšiu dobu. Následne uviedla, že žiadny zásah, rekonštrukcia nebola.

- súd poukazuje na to, že podľa svedkyne 2 roky boli vlastníkmi predmetných nehnuteľností za účelom podnikania, ale celý čas na nich nič nerobili, žiadna rekonštrukcia, žiadny zásah.

Svedkyňa taktiež uviedla, že nemala vedomosť o titule nadobudnutia vlastníckeho práva spoločnosťou F.Y.E., s.r.o., avšak netajila sa tým, že list vlastníctva mala prečítaný a zároveň na otázku, či mala vedomosť, kedy spol. F.Y.E., s.r.o. nadobudla tieto nehnuteľnosti, pripustila, že v tom čase asi mala vedomosť. Je nepochopiteľné, že ak vedela, kedy spol. F.Y.E., s.r.o. nadobudla nehnuteľnosti, nevedela, z akého titulu, hoci čítala list vlastníctva. Zvyčajne také skutočnosti sú medzi príbuznými známe a o to zvlášť, keď majú dobré vzťahy a o to viac, že spolu aj podnikali.

Súd poukazuje, že nikto z nich neuviedol, ako dlho zvažovali kúpu predmetných nehnuteľností a kedy dostali ponuku na ich kúpu, ale je nepochybné, že k prevodu, ako aj k zavkladovaniu, resp. k podaniu návrhu na vklad, došlo od oznámenia o zrušení príklepu a upovedomenia o povinnosti vrátiť vydražené veci, do cca 1 týždňa. Vzhľadom na tento krátky časový úsek (29.01.1999-05.02.1999) vyvoláva presvedčenie o určitej špekulácii.

Svedkyňa zároveň uviedla, že kúpna cena bola cca 1.000.000,- Sk. Súd však z predloženej kúpnej zmluvy zistil, že kúpna cena bola dohodnutá vo výške 3.740.418,- Sk, čo je dosť podstatný rozdiel od tvrdenia svedkyne, a to aj napriek časovému odstupu, zvlášť, keď nehnuteľnosti sa nadobúdali do BSM a svedkyňa uviedla, že nešlo o zanedbateľnú sumu, pričom uviedla cca 1.000.000,- Sk. Teda pre ňu nebola zanedbateľná suma 1.000.000,- Sk, avšak svedkyňou uvedená kúpna cena bola cca 4x nižšia ako dohodnutá kúpna cena. Je nepravdepodobné, aby niekto, kto považuje sumu 1 mil. za zanedbateľnú, sa pomýlil o 2.740.418,- Sk a zvlášť, ak to nebolo v rámci podnikania, ale súkromného majetku, teda v rámci BSM.

Svedkyňa Ing. O.X. - bývalá manželka Q.W., syna odporcov, s ktorým sa rozviedla v roku 2012. Mala vedomosť o získaní predmetnej nehnuteľnosti a to dražbou. Taktiež mala vedomosť, že Q.W. jej povedal, že na daňovom úrade nastala nejaká chyba a dom musí vrátiť a že jej bývalý manžel to dlho riešil. Uviedla, že v danom dome mal kancelárie, boli tam reštaurácie, prenajímal to a bola tam aj garáž a pristavil ďalšiu garáž. Povymieňali okná. Bola presvedčená, že dom nadobudol jej manžel, nevedela, že spol. F.. Uviedla, že predmetné nehnuteľnosti odporcovia neužívali, ako ani V.W. s manželkou. Odporkyňa v rade 2/ pomáhala spol. F. s účtovníctvom. Predmetné nehnuteľnosti užíval Q.W., oslavovali tam aj jej narodeniny.

Mala vedomosť aj o podnikateľských aktivitách jej bývalého švagra V.W., ktorý podnikal aj s Q.W., ale nemala vedomosť o zámeroch V.W. v Žiline.

Uviedla, že vždy, keď bol nejaký problém, tak majetky sa prepisovali na odporcov, ako napr. domy vo B. O. a pod.

Súd poznamenáva, že svedkyňa O. uvádzala, že chodila na toaletu počúvať rozhovory M.W. s odporkyňou 2/ prebiehajúce v kuchyni, čo však M.W. vyvrátil, že nie je to možné počuť (až následne tvrdil, že nedochádzalo k žiadnym takým rozhovorom), čím nepriamo potvrdil také rozhovory a následne sa odporcovia bránili tým, že svedkyňa zmenila výpoveď, keď následne tvrdila, že chodila na toaletu tak, že otvorila dvere a počúvala za dverami. Avšak z jej výpovede nevyplýva, že by tvrdila, že na toalete mala zavreté dvere pri počúvaní týchto rozhovorov a predsa nebol dôvod si vymýšľať takýto spôsob odpočúvania. Je zrejme, že na toaletu chodila za účelom odpočúvania rozhovorov a tak urobila všetko pre to, aby tie rozhovory počula, teda je logické, ak aj dvere nechala otvorené.

Svedok X. W., syn odporcov, brat Q. a V. W. - spoločník a konateľ spol. F. od jej založenia. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti získali v dražbe v roku 1997, do roku 1999 ich užívali a následne keď zistili, v akom sú stave a že treba do nich investovať, tak ich predali bratovi V. W. a jeho manželke. Vraj mu brat P.W. nepovedal, čo chce s budovou robiť. Nevedel, že bol príklep zrušený. P.W. mu nepovedal, že nehnuteľnosti previedol na odporcov, teda ich rodičov a časť na brata Q..

Potvrdil, že s bratmi sa vzájomne rozprávali o podnikaní, (čo tvrdila aj svedkyňa B.X.), a to aj v kruhu rodičov, ale vraj o predmetných nehnuteľnostiach sa nebavili a ani o tom, za akým účelom podnikania P.W. bude nehnuteľnosti využívať po ich odkúpení.

- 2 roky nehnuteľnosti užívali, ale až v deň oznámenia o rozhodnutí NS SR o zrušení príklepu, zrazu zistili, že do nehnuteľností treba investovať a tak ich previedli bratovi V., teda príbuznému zo W. K. B. predali nehnuteľnosti v stave vyžadujúcom rekonštrukciu, a to ako fyzickej osobe a nie jeho spoločnosti.

- svedok k relevantným skutočnostiam sa vyjadroval iba spôsobom, že nevie, nepamätá si,...

Svedok Q. W. - konateľ a spoločník spol. F. a syn odporcov - nevedel uviesť dôvod prevodu vlastníckeho práva z P.W. na odporcov, hoci sú bratia v dobrom vzťahu, dokonca spolu aj podnikajú a je predsa prirodzené, že aj o takých skutočnostiach sa v rodine komunikuje. Dokonca bol konateľom a spoločníkom spol. W. do r. 2005, teda v čase všetkých prevodov a teda aj v čase, keď spol. W. chcela mať základňu aj v Žiline a podľa slov P.W. kúpil tieto nehnuteľnosti, keď boli na predaj. Ale predsa tento záujem musel mať aj M.W. ako ďalší konateľ a spoločník, ktorý však v mene spol. G.R.F. sa rozhodol predať nehnuteľnosti na podnikanie spol. W. až 29.01.1999. A to bez ohľadu na to, že zmluvu podpisoval druhý konateľ. K predaju nehnuteľností zo spol. F. v tak krátkom časovom úseku od zrušenia dražby uviedol, že predával to J.W.. Následne na otázku, či ako konateľ predaj nehnuteľností nekonzultujú spolu, zrazu uviedol, že konzultujú, ale bolo to už dávno. Zároveň potvrdil, že určite dlhšie prebiehali rokovania ohľadom prevodu, keďže sa musel urobiť aj znalecký posudok 2-3 mesiace pred predajom

- súd poznamenáva, že zo spisu bývalej Správy katastra Žilina B vyplýva, že znalecký posudok vypracovaný 01.02.1999 s tým, že bol vyžiadaný 29.01.1999, teda v deň oznámenia o rozhodnutí NS SR, ktorým bol príklep zrušený, teda nie 2-3 mesiace pred predajom, ako tvrdil.

- z uvedeného je zrejmé, že svedok zavádzal súd, pričom je nepochybná aj „rýchlosť“ vypracovania posudku od jeho vyžiadania, a to 3-4 dni, čo nie je štandardná lehota, pričom znalecký posudok bol vyžiadaný práve v deň, keď bol svedok informovaný o zrušení dražby. (Na to právny zástupca odporcov uviedol, že sa pokúsi zistiť, či nie sú aj ďalšie znalecké posudky, čo však bola iba účelová obrana, nakoľko v spise B bol daný iba 1 znalecký posudok a pre účely KN nebol potrebný žiadny ďalší)

Svedok poprel úradný záznam z daňového úradu o tom, že bol dňa 29.01.1999 informovaný o zrušení dražby, čo však v konaní 33C/35/2008 bolo riadne preukázané. Uviedol, že pri rodinných stretnutiach nedebatujú o podnikaní.

Potvrdil, že odporkyňa v rade 2/ mu pomáhala pri podnikaní, keď triedila doklady, a to v čase, keď bola spoločníčka. Iným spôsobom sa na aktivitách spoločnosti nezúčastňovala. Uviedol, že odporcovia odkúpili nehnuteľnosti za účelom zvýšenia ich príjmu - parkovanie iných vozidiel. Žiadny taký príjem však nebol preukázaný. (ak aj bol, bol v zanedbateľnej výške)

Tvrdil, že s bývalou manželkou sa nerozprával o podnikaní, lebo bola na materskej dovolenke 9 rokov a jej priorita bola starostlivosť o deti.

- súd však poukazuje na to, že stále boli manželmi a materská dovolenka predsa nebráni komunikácii medzi manželmi. Tvrdenia svedka však vylučuje skutočnosť, že jeho exmanželka mala vedomosť o mnohých uvádzaných skutočnostiach, ktoré bez vzájomnej komunikácie v rodine nemala ako vedieť.

Nevedel sa vyjadriť, či brat rekonštruoval predmetné nehnuteľnosti s tým, že určite to nebola jeho priorita.

- Svedok na otázky sa vyhýbal priamym odpoveďami.

- Na jednej strane bolo tvrdené, že bolo treba investovať do daných nehnuteľností vzhľadom na ich stav, ktorý takto posúdili konatelia spol. F. až po nadobudnutí a 2 roky po užívaní, a to až po oznámení o zrušení dražby, dokonca v deň tohto oznámenia a keďže vraj nemali kapitál, tak to predali V. W. a jeho manž. Ale na druhej strane uviedol, že nebola to V. priorita rekonštruovať nehnuteľnosti, pričom bol vlastníkom dlhšiu dobu a bez rekonštrukcie, z čoho vyplýva špekulatívnosť tvrdeného dôvodu prevodu - nutnosť rekonštrukcie, keďže na to „prišli“ až po 2 rokoch užívania a P.W. to aj tak nerekonštruoval, neužíval nehnuteľnosti a určitú dobu mu trvalo, kým posúdil, že v Žiline podnikat' nebude. Z uvedeného sú zrejmé rozpory a špekulácie.

- Poprel, že by boli vrátené peniaze spol. F. za zrušený príklep ohľadom predmetných nehnuteľností, hoci bolo preukázané, že tieto finančné prostriedky boli riadne vrátené. Teda svedok úmyselne súd zavádzal. Následne uviedol, že bola iba časť vrátená a následne uviedol, že nevie. Teda 3 rôzne odpovede počas jedného výsluchu! Vrátenie prostriedkov vyplýva aj z konania 13C/50/2012, v dôsledku čoho návrh v danom konaní bol vzatý späť.

- Svedok uviedol, že nehnuteľnosti v časti odkúpil od P.W., nakoľko potreboval riešiť bytovú situáciu. Túto však v roku 1999 pri predaji zo spol. F. takto neriešil, avšak v roku 1997 (v čase nadobudnutia nehnuteľností) mal iba jedno dieťa, druhé sa narodilo v roku 1998, ale prevod na P.W. bol až v roku 1999, teda v čase, keď už mal 2 deti, ale bytovú situáciu sa rozhodol riešiť až vtedy, keď P.W. predával dané nehnuteľnosti, t.j. 2000-2002, hoci bolo preukázané, že staval dom v tom čase.

- súd poukazuje na to, že jeho bývalá manželka B.X. potvrdila, že nikdy nebývali v predmetných nehnuteľnostiach a v roku 2000 stavali dom na V. ulici v G., pre ktorý kúpili pozemok v roku 1997 a v roku 1999 začali vybavovať stavebné povolenie

- z uvedeného je zrejmé, že nebolo potrebné riešiť bytovú situáciu, čo ako dôvod „spätného“ odkúpenia nehnuteľností svedok uvádzal a tvrdené dôvody M.W. boli neopodstatnené za účelom zastrieť skutočnú účelovosť prevodov.

Svedok potvrdil, že bol spoločníkom spol. W., v ktorej bol spoločník a konateľ aj jeho brat P.W., ale nevedel uviesť, za akým účelom P.W. kupoval nehnuteľnosti spolu s manželkou.

- brat X. uviedol, že za tým účelom, že chcel sa pokúsiť podnikáť aj v G., že chcel rozšíriť základňu spol. W., ktorej spoločníkom a konateľom bol aj M.W.. Teda na jednej strane M.W. bol v spol. W. od r. 1991-2004/2005, ale nevedel o rozšírení základne do Žiliny, za účelom čoho P.W. chcel kúpiť nehnuteľnosti v G. a ktoré aj kúpil od spol. G.R.F., v ktorej je spoločník a konateľ J.W. a aj Q. W..

- svedok, hoci je brat V., s ktorým dokonca podnikal v jednej spoločnosti, v rámci ktorej P.W. chcel podnikáť aj v G., nevedel pred súdom uviesť, za akým účelom kupoval predmetné nehnuteľnosti, a to aj napriek ich dobrým vzťahom a spoločnom podnikaní, čo je nepravdepodobné tvrdenie o údajnom nekomunikovaní. To, že P.W. vedel vraj od odporkyne 2/, t.j. od matky, že bola spoločníčkou spol. F., lebo požičala nejaké peniaze, preukazuje, že komunikovali spolu aj o takých záležitostiach.

Taktiež svedok uviedol, že ani bratia, ani rodičia, nemajú nehnuteľnosti vo B. O..

Odporkyňa 2/ uviedla, že nič tam nevlasťnia, len je tam nejaké dedičstvo po právnych predchodcoch odporcu 1/.

- avšak podľa LV č. XXXX odporcovia sú vlastníkami v 1/1 nehnuteľností vo B. O. s titulmi - B a B Nie je uvedený žiadny dedičský titul tvrdený odporcami.

Dokonca aj z originálu LV č. XXXX uvedené vyplýva. (l.č. 714)

Teda vo výpovedi odporcu 2/ a svedka M.W. sú ďalšie rozpory, na rozdiel od svedkyne B.X., ktorej tvrdenia jednotliví svedkovia nepriamo potvrdili (o nehnuteľnostiach vo B. O., o účasti odporkyne 2/ v spol. G.R.F.,...).

Čo sa týka prevodu, na základe ktorého nadobudli odporcovia vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, súd ma zistené, že odporcovia sa stali vlastníkami na základe kúpnej zmluvy od predávajúcich P.W. (ich syna) a jeho manželky, ktorému pôvodne boli odpredané z rôzne tvrdených dôvodov (potreby rekonštrukcie,...), hoci podľa svedka M.W., P.W. nemal v úmysle rekonštruovať, ale za účelom podnikania, či presťahovania.

Medzi svedkami boli viaceré rozsiahle rozpory vo výpovediach, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, z čoho súd usúdil, že ich výpovede boli účelové a špekulatívne, dokonca zavádzajúce súd.

Svedkovia uvádzali skutočnosti rozporne, súd ich vyhodnotil za nehodnoverné. Len tvrdenie svedkyne B.X. sa preukázali ako pravdivé, hoci sa ju právny zástupca odporcov snažil spochybníť.

Obidvaja odporcovia naučene tvrdili, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere, dobromyseľne, ako aj svedkovia P.W. s manželkou, hoci všetci vedeli o všetkých relevantných skutočnostiach a všetci sa snažili riešiť situáciu tými prevodmi, aby sa vyhli povinnosti vrátiť nehnuteľnosti vydražené. Pred súdom dokonca klamali aj v základných skutočnostiach, ktoré súd mal preukázané z verejných listín, ako je výpis z obchodného registra, list vlastníctva,...

Súd spochybnil ich tvrdenia vzhľadom na značné rozpory v ich výpovediach.

Odporca v rade 1/ tvrdil, že jeho syn P.W. prišiel za ním, že potrebuje peniaze, a preto potrebuje predáť pozemok. Preto sa spolu s odporkyňou v rade 2/ rozhodli to kúpiť s tým, že si postavili na predmetnom pozemku garáž, že to budú prenajímať a prenájmom budú získavať peniaze.

Zároveň však nevedel uviesť žiadneho nájomcu s tým, že o všetko sa predsa stará odporkyňa v rade 2/. Zároveň uviedol, že sa tam išiel prejsť, zapáčilo sa mu to, tak sa rozhodol, že to kúpi. Odporca v rade 1/ potvrdil, že mali vedomosť o tom, že nadobudnutie vlastníctva bolo nejaké sporné. Uviedol, že prvýkrát bolo spochybnené vlastníctvo v roku 1999 a potom mu to prišlo zo súdu alebo mu to syn povedal.

Odporca v rade 1/ uviedol, že nepozná spoločnosť G.R.F., s.r.o. a ani nevie o žiadnej spojitosti danej spoločnosti s jeho synom M.W..

Čo sa týka predmetného prevodu, na základe ktorého nadobudol vlastnícke právo spolu s odporkyňou v rade 2/, uviedol, že nevie, kto pripravoval podklady pre zmluvu a nevie ani o doklade ohľadom zaplatenia kúpnej ceny.

Odporkyňa v rade 2/ tvrdila, že jej syn Pavol W. chcel podnikáť v G., aj keď býval na Spiši, ale tu sa mu páčilo. Následne však v G. nepodnikal a predal nehnuteľnosti, aby mal peniaze na podnikanie, a tak v dobrej viere to od neho kúpili.

Taktiež uviedla, že o spoločnosti F., s.r.o. nemá žiadnu vedomosť a ani nevie, že by bola spájaná s ich synmi M.W. a P.W..

Odporkyňa v rade 2/ trvala na tom, že spoločnosť F., s.r.o. nepozná, nemá o nej vedomosť a ani tam nikdy nebola zamestnaná, ani tam nebola spoločníčkou alebo inak zúčastnená.

Následne po predložení výpisu z obchodného registra na danú spoločnosť, z ktorého vyplýva, že odporkyňa v rade 2/ bola v menovanej spoločnosti spoločníčkou, odporkyňa v rade 2/ zrazu zmenila svoje vyjadrenie v tom zmysle, že bola tam spoločníčkou 2-3 mesiace.

Svoje rozporné tvrdenie vysvetlila súdu tým, že tých spoločností je veľa, že o tom ani nevedela, ale vlastne M.W. požičala peniaze a tak sa stala spoločníčkou a ani si nepamätá, čo jej dal podpísať.

Následne však na pojednávaní 24.04.2014, teda s časovým odstupom od jej predchádzajúcej výpovede, uviedla, že nevenovala tomu pozornosť, či bola niekde spoločníčkou, pretože, kde mohla, tam sa snažila zarobiť. Týmto zmenila pôvodnú výpoveď.

- súd poukazuje na to, že spoločníčkou v obchodnej spoločnosti sa nestane na základe pracovnej zmluvy a pod. a spoločníčka je vlastne majiteľom spoločnosti a je rozdiel si iba privyrobiť, napr. účtovníctvom a byť spoločníkom.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozpor, keď odporkyňa v rade 2/ spočiatku trvala na tom, že menovanú spoločnosť nepozná, nemá o nej vedomosť, nikdy tam nebola nijako zainteresovaná, avšak následne po predložení výpisu z obchodného registra už uviedla, že tam bola spoločníčkou, pričom zrazu vedela, že tam bola spoločníčkou 2-3 mesiace a následne, že si chcela privyrobiť, hoci predtým trvala na tom, že spoločnosť nepozná. Zároveň súd poukazuje na výpoveď svedka P.W., ktorý uviedol, že informáciu, že odporkyňa v rade 2/ bola spoločníčkou v danej spoločnosti, má priamo od nej, avšak na pojednávaní tvrdila, že o tom nič nevedela.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odporkyňa v rade 2/ neuvádzala pred súdom pravdu a zatajovala závažné skutočnosti a účelovo zavádzala súd. Preto súd ju vyhodnotil ako nehodnovernú.

Taktiež tvrdila, že nemala vedomosť, ako a kto nadobúdala predmetné nehnuteľnosti ako ani to, prečo P.W. jej predal nehnuteľnosti, hoci z dokazovania bolo zrejmé, že pomáhala synom pri podnikaní, predovšetkým v účtovníctve, taktiež že komunikovali o podnikateľských aktivitách a vraj majú medzi sebou dobré vzťahy a je teda aj prirodzené, že si takéto skutočnosti uvedú, prečo niečo predávajú a pod. Taktiež poprela vlastníctvo vo B. O., hoci list vlastníctva preukazuje opak.

Zároveň obaja odporcovia tvrdili, že si postavili 2-garáž, avšak je nepochybné, že v čase ich prevodu časť garáže tam už stála.

Dokonca odporcovia prezentovali danú kúpu za účelom prenajímania, avšak vykonaným dokazovaním bolo zistené, že od nadobudnutia vlastníckeho práva získali z prenájmu len zanedbateľnú sumu.

Zároveň súd poukazuje na skutočnosti zistené od Sociálnej poisťovne, podľa ktorej odporca v rade 1/ bol vedený Sociálnou poisťovňou v spoločnosti F., s.r.o. ako zamestnanec - dohodár od 01.01.2004 do 31.03.2005, 18.08.2004-31.08.2008, 20.09.2005 -30.09.2005, 20.09.2005 do 31.12.2005, 07.11.2005-30.11.2005, 01.12.2005-31.12.2005 a odporkyňa v rade 2/ od 01.01.2004 do 31.03.2005, 18.08.2004-30.08.2005, 20.09.2005 do 30.09.2005, 10.11.2005 - 30.11.2005, 02.12.2005-20.12.2005, 17.02.2006-28.02.2006. (l.č. 366 obsahu spisu)

Z uvedeného vyplýva, že odporcovia aj v tomto nevypovedali pravdivo, a to ani odporca v rade 1/, ani odporkyňa v rade 2/, keď tvrdili, že danú spoločnosť nepoznajú, nemajú o nej vedomosť, neboli tam zamestnaní, hoci oznámenie Sociálnej poisťovne preukazuje opak, ako aj z výpisu z obchodného registra.

Odporcovia nelogicky zavádzali súd v takých skutočnostiach, ktoré možno bez ťažkostí preveriť, a to z obchodného registra, či z katastra nehnuteľností.

S poukazom na uvedené rozsiahle rozpory a skutočnosti súd výpovede odporcov posúdil ako zavádzajúce, účelové a nehodnoverné, a preto tak posúdil vzhľadom na všetky zistené skutočnosti aj tvrdenia, že nehnuteľnosti kúpili v dobrej viere s tým, že nemali vedomosť o žiadnom príklepe,...

S poukazom na uvedené súd ich tvrdeniam o dobrej viere neuveril a má za to, že išlo o špekulatívne prevody za účelom dosiahnuť čo najviac prevodov a tým znemožniť povinnosť vrátiť vydražené nehnuteľnosti.

Dobrá viera musí byť podložená konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že toto presvedčenie je opodstatnené. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú spravidla skutočnosti týkajúca sa právneho dôvodu nadobudnutia veci a svedčiace o poctivosti nadobudnutia.

S poukazom na uvedené súd po vykonanom dokazovaní má za to, že u obidvoch prevodoch absentuje existencia dobrej viery. Pokiaľ by nadobúdatelia nadobudli svoje vlastnícke právo skôr, než rozhodnutie o zrušení dražby nadobudlo právoplatnosť, je ich právo chránené, avšak v danom prípade svedkov -

príbuzných odporcov a vlastne aj prevodcovia, či nadobúdatelia vl.práv k predmetným nehnuteľnostiam, pre svoje rozsiahle účelové a špekulatívne rozpory vo výpovediach s relevantnými preukázanými skutočnosťami súd posúdil ako nehodnovných a súd má za to, že vlastnícke právo ani P.W. s manželkou, ani odporcovia nenadobudli v dobrej viere, ale špekulatívnym spôsobom s cieľom obísť zákon, a to aj napriek tomu, že spol. F. previedla tieto nehnuteľnosti na P.W. s manž. v čase, keď ešte rozhodnutie NS SR o zrušení dražby nenadobudlo právoplatnosť. O všetkých týchto postupoch a následkoch si boli vedomí, dokonca M.W. je právnik. Ich zámer vyplýva z ich rozsiahlych vzájomných rozporov a účelovosti ich tvrdení.

Súd na základe vykonaného dokazovania a zistených skutočností po spochybnení výpovedí svedkov a odporcov, posúdil, že všetky prevody boli účelové s cieľom vyhnúť sa následkom zrušenia rozhodnutia o udelení príklepu, a to všetko v prospech M.W., resp. spol. G.R.F., s.r.o., ktorej boli dokonca vrátené peniaze za zrušenú dražbu (čo M.W. pôvodne popieral), avšak bez vrátenia vydražených nehnuteľností.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa čl. 11 ods.3 Listiny základných práv a slobôd vlastníctvo zaväzuje, nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Jeho výkon nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

V zmysle intencií odvolacieho súdu, súd pripojil ku konaniu spis 27C/103/2008 (predtým vedený pod č.k. 6C/153/2002), z ktorého bolo zrejmé, že konanie bolo uznesením zo dňa 17.07.2008 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.02.2009.

Predmetom toho konania pôvodne bolo vydanie nehnuteľnosti - dom s.č. XXX na parc.č. XXXX v k.ú. G. a parc.č. XXXX o výmere XXX m², pričom odporcom bol M.W. a navrhovatelia boli totožní s navrhovateľmi tohto konania. Toto požadovali z dôvodu, že zmluvu medzi spol. F., spol. s r.o. a ďalšími osobami, ktorou previedla dané nehnuteľnosti, považujú za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následne uznesením zo dňa 17.03.2004 bola pripustená zmena návrhu, na základe ktorej sa domáhali navrhovatelia určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností. Danému návrhu bolo vyhovené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.10.2004, rozsudok v časti výroku vo veci samej bol odvolacím súdom potvrdený dňa 24.08.2005, čo bolo NS SR zrušené, v dôsledku čoho odvolací súd opätovne rozhodol a rozhodnutie Okresného súdu zrušil z dôvodu, že vychádzal z nesprávneho názoru, že vydražiteľ nemohol platne previesť svoje vlastnícke právo v čase, keď ním disponoval. Odvolací súd vyslovil záver, že pokiaľ vydražiteľ platne previedol vlastnícke právo na iné osoby, treba dať prednosť ústavnému princípu ochrany nadobudnutých práv a tretie osoby konajúce v dobrej viere a spoliehajúce sa na platné právo, nemôžu stratiť nadobudnuté práva. Inak by bol porušený aj princíp právnej istoty a vlastník by si nemohol nikdy byť istý svojím vlastníctvom.

V danom spise je okrem iného aj kúpna zmluva zo dňa 01.02.1999 (pravosť podpisov osvedčená dňa 03.02.1999) uzavretá medzi predávajúcim F., spol. s r.o. a kupujúcim V. W. s manželkou a aj zmluva zo dňa 05.02.2001 (pravosť podpisov osvedčená dňa 09.02.2001) uzavretá medzi V. W. s manž. ako predávajúcimi a M.W. ako kupujúcim, pričom dokonca zmluvy sú obsahovo a formou a štylisticky takmer totožné.

Z daného spisu je zrejmé, že navrhovatelia tohto konania podali žalobný návrh aj vo veci č. 7C/203/2001 voči odporcom - F., spol. s r.o., V. W. a X. W., predmetom ktorého je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Návrh však bol vzatý späť z dôvodu zmeny vlastníkov nehnuteľností v dôsledku prevodu.

Súčasťou spisu je aj úradný záznam zo dňa 29.01.1999 spísaný na Daňovom úrade I G. o tom, že M.W. bol informovaný, že dňa 28.01.1999 bolo vydané rozhodnutie NS SR, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o príklepe na nehnuteľnú vec z 27.11.1997, č. XXX/XXX/XXXXX/XX.

Právny zástupca odporcov poukazoval na rozhodnutie NS SR 2Cdo 311/2008, podľa ktorého ak raz niekto nadobudne vlastnícke právo za určitých podmienok, ktoré sa bez jeho zavinenia spätne zmenia, nesmie byť pre to postihnutý on, ale subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za túto zmluvu. (l.č. 470)

S týmto je nutné súhlasiť, ale len dovtedy, kým sa nezistí, nepreukáže, že prevody takých subjektov - nadobúdateľov sú fiktívne, špekulatívne, účelové, obchádzajúce zákon a v rozpore s dobrými mravmi, čo súd posúdil v danom konaní.

Súd však zároveň poukazuje, že rozhodnutie NS SR, na ktoré právny zástupca odporcov odkazuje, sa týka iného skutkového stavu (odstúpenie od zmluvy po ďalších prevodoch), preto nie je možné pre danú vec toto rozhodnutie použiť, a to ani konkrétne konštatovania vytrhnuté z kontextu.

Taktiež je potrebné poukázať na znenie zák.č. 511/1992 Zb. s tým, že súd je viazaný zákonom, podľa ktorého bol vydražiteľ povinný vrátiť nehnuteľnosti.

Právny zástupca navrhovateľov trval na tom, že medzi jednotlivými svedeckými výpoveďami svedkov V. a X. W., ako aj medzi výpoveďami účastníkov konania, konkrétne odporcov, sú významné rozpory. Poukázal na to, že všetky predmetné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, nadobudla spoločnosť F. v rámci daňovej exekučnej dražby, ktorá bola dňa 28.01.1999 zrušená rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. XSž/XXX/XX. Vzápätí, nasledujúci deň, 29.01.1999, bolo toto rozhodnutie preukázateľne oznámené Ing. Q.ovi W., konateľovi spoločnosti F. a súčasne synovi odporcov v tomto konaní. Dňa 01.02.1999 predáva spoločnosť F. všetky tieto nehnuteľnosti manželom V. a X. W., t.j. synovi odporcov v tomto konaní a neveste odporcov v tomto konaní, pričom P.W. je zároveň brat konateľov a spoločníkov spol. F.. Následne na to dňa 26.07.1999 predávajú manželia V. a X. W. časť z týchto nehnuteľností odporcom tohto konania a až 05.02.2001 predávajú manželia V. a X. W. zostávajúcu časť vyššie uvedených nehnuteľností Ing. Q.ovi W.. Zvlášť zdôraznil prevod vlastníckeho práva k všetkým predmetným nehnuteľnostiam zo strany spoločnosti F. na manželov V. a X. W., ktorý bol vykonaný prekvapujúco už druhý pracovný deň po zrušení nadobúdacieho titulu spoločnosti F. k predmetným nehnuteľnostiam. Tento prevod bol odkladovaný už 6. pracovný deň po zrušení nadobúdacieho titulu spoločnosti F. k predmetným nehnuteľnostiam.

Ďalej správne poukázal, že manželia V. a X. W. v konaní vedenom pred Okresným súdom G. sp. zn. 9C/223/2001 nepreukázali, že by vykonávali akékoľvek investície do predmetnej nehnuteľnosti, ani skutočný podnikateľský zámer v spojení s nadobudnutím týchto nehnuteľností, hoci podstatnú časť týchto nehnuteľností vlastnili dva roky, ale práve naopak, preukázalo sa v tomto konaní, že všetky tieto investície vykonával Ing. Q. W., t.j. konateľ a spoločník spoločnosti F. a hoci V. W. v tomto konaní vyslovene uviedol, že chcel podnikateľ mimo W. K. Veci, teda aj v G., že užíval tieto nehnuteľnosti nejaký čas, boli vo veľmi zlom technickom stave a tak ich postupne opravoval. Následne uviedol, že iba začal prípravu na ich opravovanie. X. W. taktiež uviedla, že tieto nehnuteľnosti stáli bez nejakej rekonštrukcie, bez nejakej zásahu dva roky, aj napriek tomu, že boli zakúpené za účelom podnikania. Napriek všetkým týmto skutočnostiam svedok V. W. nebol vôbec schopný vysvetliť, prečo túto nehnuteľnosť nadobudol do bezpodielového spoluvlastníctva so svojou manželkou, a nie do vlastníctva spoločnosti W., s.r.o., ktorú sám označil ako spoločnosť, ktorou vykonáva podnikateľskú činnosť a už vôbec nebol schopný uspokojivo vysvetliť, prečo zvolil tento spôsob nadobudnutia nehnuteľnosti, keď je tento spôsob zjavne nevýhodnejší, nakoľko mu neumožňuje znižovať základ danej z príjmu napríklad o odpisy nadobúdacej ceny, o vynaloženie nákladov na opravy, daň z nehnuteľnosti a podobne. Všetky tieto skutočnosti na otázku právneho zástupcu navrhovateľov vysvetlil jedinou vetou, že to je jeho problém od koho kúpi a kde ich kúpi, na akú firmu, na koho. Uvedené pôsobí ešte viac zarážajúco vo svetle toho, že V. W. v konaní nevysvetlil, prečo časť nehnuteľností nadobudnutých do spoločnosti F. previedli manželia W. v júli 1999 na svojich rodičov, t.j. na odporcov v tomto konaní a zvyšnú časť, tú podstatnú časť nehnuteľností až vo februári 2001 na svojho brata Ing. Q. W.. Pozoruhodné v celej tejto súvislosti na uvedenom podnikateľskom zámere je aj to, že uvedeným spôsobom vznikla z celého tohto obchodu manželom V. a X. W. z nadobudnutia a následného predaja týchto nehnuteľností strata vo výške takmer 1,9 milióna Sk, nakoľko nehnuteľnosti kúpili za sumu 3.740.418,- Sk a previedli ich odporcom, časť tých nehnuteľností odporcom za sumu 595.080,- Sk a Q.ovi W. zvyšnú časť za sumu 1.312.930,- Sk. K tomuto prevodu je ešte potrebné poznamenať to, že svedkyňa J.W. v konaní síce potvrdila, že na podnikateľské účely žiadne nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva s manželom nekupovali, vzápätí však skonštatovala, že tieto nehnuteľnosti kúpili s manželom do BSM preto, lebo ako manželia

mali nejaký plán a kým sa firma otvorí, tak to vlastne kúpili do bezpodielového spoluvlastníctva s tým, že uvažovali, že by sa to potom vložilo do podnikania. Právny zástupca navrhovateľov podotkol, firma W., s ktorou P.W. podnikal, bola „otvorená“, keďže existovala už od roku 1991 a tiež aj na to, že hoci manželka W. tieto nehnuteľnosti vlastnila viac ako dva roky, nikdy ich nevložila do podnikania spoločnosti W., ani do majetku žiadneho iného podnikateľského subjektu. Vo vzťahu k druhému prevodu predmetných nehnuteľností, ktorý sa uskutočnil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.07.1999 medzi V. a X. ako predávajúcimi a odporcami v tomto konaní, platí to, že odporcovia dňa 16.08.2012 zhodne uviedli, že chceli získať príjem z prenájmu, ale nehnuteľnosti kúpili za sumu 595.080,- Sk, t.j. 19.753,- Eur a ich príjem z prenájmu vydokladovali 4 príjmovými pokladničnými dokladmi na sumu 340,- Eur za celú dobu prenájmania, t.j. 22 mesiacov, čo samozrejme znamená, že teda ich príjem bol úplne mizivý s tým, že ich výnos nezohľadňuje náklady, ktoré by museli vynaložiť na vstupné náklady na dobudovanie dvojgaráže postavenej na predmetných nehnuteľnostiach, na náklady na prevádzku a údržbu predmetných nehnuteľností a napríklad náklady daňového charakteru a tak podobne. Ďalej odporcovia dňa 16.08.2012 zase zhodne uviedli, že ide o dvojgaráž, ktorú niekomu prenajímajú raz za týždeň, inokedy za mesiac, ale podľa listín založených v súdnom spise odporcovia v roku 2002 žiadali príslušné orgány o súhlas so zmenou účelu užívania predmetných nehnuteľností na predajňu potravinárskeho nábytku. A tiež obaja odporcovia uviedli celkom jednoznačnú nepravdu, keď skonštatovali, že o spoločnosti F. nemajú žiadnu vedomosť, a to preto, lebo z potvrdenia sociálnej poisťovne (č.l. 366) jednoznačne vyplýva, že boli zamestnancami spoločnosti F. s prestávkami v období od januára 2004 do decembra 2005, resp. do februára 2006, pričom odporkyňa 2/ bola dokonca isté obdobie priamo spoločníkom spoločnosti F.. Všetky tieto skutočnosti evokujú dojem, že odporcovia s týmito nehnuteľnosťami v skutočnosti vôbec nedisponovali a reálne nevykonávali práva, ktoré im z titulu vlastníctva patrili, a že teda výkon vlastníckych práv je v skutočnosti predstieraný. S tvrdými skutočnosťami sa súd stotožnil.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd sa musel vysporiadať so základnou otázkou, ktorý z princípov ovládajúcich nadobudnutie vlastníckeho práva bude mať prednosť, či to bude princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere alebo princíp, podľa ktorého nikto nemôže na iného previesť sám viac práv, než má.

V danom prípade odporcovia predmetné nehnuteľnosti nadobudli v postavení blízkych osôb v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka, pričom spoločnosť F. stratila vlastnícke právo, ktoré nadobudla originárnym spôsobom nadobudnutia, nakoľko dražba sa aj v zmysle ustálenej judikatúry považuje za originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Na základe uvedeného a v záujme toho, aby nedošlo k neprimeranej aplikácii ústavného princípu ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere na predmetný právny vzťah a súčasne k neodôvodnenému odmietaniu princípu, podľa ktorého nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má, je podľa názoru súdu nevyhnutné v predmetnej veci prihliadať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/274/2006 zo dňa 18.12.2007, a preto sa súd zaoberal otázkou existencie, či neexistencie dobrej vôle alebo dobromyseľnosti na strane tak manželov V. a X. W., ako aj na strane odporcov, ktorí tieto nehnuteľnosti nadobudli od V. a X. W.. Ich dobromyseľnosť hodnoverným spôsobom nebola preukázaná, ale práve naopak. Zo všetkých tých spomenutých skutkových okolností je možno spoľahlivo dovodiť, že uvedené osoby boli viac ako pravdepodobne nedobromyseľné, nakoľko si museli byť a podľa názoru súdu si aj boli vedomé (čo vyplynulo aj z dokazovania) toho, že spoločnosť F. ešte pred nadobudnutím ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam svoje vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam právoplatne stratila. S poukazom na uvedené odporcovia sa nikdy nemohli stať vlastníckymi predmetných nehnuteľností na základe toho, že neboli dobromyseľní v čase ich nadobudnutia v tom, že ich nadobúdajú od vlastníkov, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynul skutočný zámer prevodov.

Právny zástupca odporcov správne poukazoval na to, že pokiaľ vydražiteľ nadobudnuté vlastnícke právo previedol na iné osoby, treba aj v oblasti správneho súdnictva pri posudzovaní účinkov rozsudku súdu, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie správcu dane o udelení príklepu, dať prednosť ústavnému princípu ochrany nadobudnutých práv s tým, že právne vzťahy niekoho iného než účastníka nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté. Vlastník by tak nikdy nemohol si byť istý svojím vlastníctvom a bol by porušený princíp právnej istoty, avšak musela by byť daná dobrá viera.

Právny zástupca odporcov poukázal na to, že nadobúdacie právo spoločnosti F., a teda príklep daňovej exekučnej dražby bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.1999. To znamená, že akékoľvek účinky tento právoplatný rozsudok nadobudol až týmto dňom, teda manželka V. a X. W.

nadobudli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 05.02.1999, teda v čase, keď nebol a neexistoval právoplatný rozsudok o tom, že by nadobúdacie právo spoločnosti F. týmto nehnuteľnostiam malo byť zrušené, a teda malo zaniknúť. Podľa jeho názoru nie je právne rozhodné, či boli ako nadobúdatelia dobromyseľní alebo nie.

(V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovatelia sa domáhali svojich práv v súdnych konaniach, teda namietali nadobudnutie vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam inými osobami.)

Súd má za to, že s poukazom na rozhodnutie NS SR 4Cdo 274/2006 je nutné skúmať dobromyseľnosť, dobrú vieru, vôľu. Je síce pravda, že spol. G.R.F., s.r.o. previedla dané nehnuteľnosti na P.W. s manželkou v čase, keď bola evidovaná v katastri nehnuteľností ako vlastníčka, avšak súd poukazuje na okolnosti tohto prevodu, keďže konateľ a spoločník spoločnosti G.R.F., s.r.o. sa dňa 29.01.1999 dozvedel o zrušení príklepu a v ten deň vyžiadal znalecký posudok a dňa 01.02.1999 bola vyhotovená kúpna zmluva a zavkladovaná dňa 05.02.1999.

Podľa rozhodnutia NS SR 4Cdo 274/2006 dodatočné zrušenie nadobúdacieho titulu (príklepu) svedčiaceho v prospech vydražiteľa nemá za následok súčasne aj zánik vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov nehnuteľnosti, ktorí ju získali v dobrej viere.

Z odôvodnenia vyplýva konštatovanie, že rešpektujúc ústavný princíp ochrany nadobudnutých práv nemôžu tretie osoby konajúce v dobrej viere a spoliehajúce sa na platné právo stratiť nadobudnuté práva, inak by bol porušený princíp právnej istoty a vlastníck by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom.

Na toto bolo poukázané aj v konaní 27C/103/2008.

Súd však poukazuje na citáciu „...tretie osoby konajúce v dobrej viere...“

Práve s poukazom na uvedené súd sa síce stotožňuje s uvedením v danom rozhodnutí a teda aj na poukazované právnym zástupcom odporcov, avšak zdôrazňuje, že nie je pre taký záver splnená podmienka - V DOBREJ VIERE.

Vykonaným dokazovaním súd mal zistené skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že pri prevodoch z F., s.r.o. na P.W. a jeho manželku a z nich v časti na odporcov a v časti na M.W. (konateľa a spoločníka F., s.r.o.), absentuje dobromyseľnosť, dobrá viera. Dané prevody sú podľa názoru súdu len fiktívne a účelové, práve spoliehajúce sa na platné právne predpisy, na základe ktorých by zostalo vlastníctvo v rodine W..

Vypočutým svedkom a odporcom súd neuveril ich tvrdenú dobrú vieru a nevedomosť o podstatných skutočnostiach, a to predovšetkým z dôvodu ich rozsiahlych rozporov vo výpovediach, a to dokonca aj v skutočnostiach, ktoré bez ťažkostí bolo možné preveriť, zistiť (obchodný register, kataster nehnuteľností,...), ako aj na to, že P.W. vraj nevedel o tých skutočnostiach, hoci s M.W. sú bratia, majú dobrý vzťah, dokonca spolu podnikali, boli konateľmi a spoločníkmi v jednej spoločnosti a je nepravdepodobné, že by si také závažné skutočnosti a okolnosti nepovedali medzi sebou, pričom každý tvrdil iný dôvod prevodu: - J.W. tvrdil zistenie stavu nehnuteľností a nutnosť rekonštrukcie, avšak spol. F. vraj nemala na to kapitál. Súd poukazuje na to, že tento stav zistili až po 2 rokoch užívania, a to práve po oznámení o zrušení príklepu. - P.W. nemal záujem rekonštruovať, ale vraj podnikat' v G., hoci aj F. mala nehnuteľnosti na podnikanie, ale P.W. nevedel o stavu nehnuteľností. Dokonca M.W. tvrdil, že dlhodobo prebiehali rokovania ohľadom prevodu, hoci on nerokoval, avšak až po oznámení o rozhodnutí NS SR dňa 29.01.1999 vyžiadal znalecký posudok, vyhotovil kúpnu zmluvu a 05.02.1999 bola zmluva zavkladovaná v KN. Podľa J.W. uvažovali o presťahovaní.

Taktiež odporcovia tvrdili, že nemajú vedomosť o spol. F., s.r.o., čo bolo riadne vyvrátené, keďže obaja boli v spoločnosti prepojení aj ako spoločníci, či v pracovno-právnej rovine.

Jednotlivé okolnosti prevodov vyvolávajú pochybnosti a vyvolávajú presvedčenie o účelovosti a špekulatívnosti prevodov, keďže M.W. ako konateľ a spoločník spol. F. s r.o. bol informovaný daňovým úradom o zrušení príklepu a zároveň upovedomený o povinnosti vrátiť vydražené nehnuteľnosti, a to dňa 29.01.1999, kedy aj znalecký posudok bol vyžiadaný a následne na to 01.02.1999 bola uzavretá kúpna zmluva s P.W. a jeho manželkou na predmetné nehnuteľnosti. Následne P.W. s manželkou previedli predmetné nehnuteľnosti v časti na odporcov a v časti na M.W.. A vzhľadom na rozpory odporcov a svedkov, ktorými účelovo zavádzali súd, je zrejmy účel všetkých prevodov.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že hoci P.W. tvrdil, že chcel v G. rozšíriť svoju základňu v W. K. B., kde býval a kde mal sídlo, kde podnikal, spolu s M.W. v spol. W., manželka P.W. uvádzala, že sa chceli presťahovať do Žiliny, odporcovia tvrdili, že P.W. už nechcel podnikat' v G. a potreboval peniaze a preto nehnuteľnosti predal. Je však pozoruhodné okrem vyššie uvedených rozporných dôvodov, že P.W. s manželkou previedli vlastnícke právo po cca 6 mesiacoch od ich nadobudnutia na odporcov, a to len v časti a následne o 2 roky od nadobudnutia vlastníckeho práva previedli na M.W. zvyšnú časť

nadobudnutých nehnuteľností, čo je dosť dlhá doba, keďže vraj sa rozhodli nepodnikať v G. a teda nehnuteľnosti s takým časovým rozdielom predali bez iných ponúk na predaj..

Všetky tie kroky, postupy odporcov, P.W. s manželkou, M.W., či spol. F., ako aj rozsiahle rozpory v ich výpovediach o dôvodoch prevodov a pod., jasne dokazujú ich skutočný zámer prevodov, ktorý sa však prieči dobrej vôli, či dobrým mravom.

S poukazom na uvedené súd dospel k takémuto záveru:

ZÁVER:

Aj keď svedkovia a odporcovia trvali na tom, že nehnuteľnosti nadobudli v dobrej viere, súd ich tvrdeniu neuveril vzhľadom na ich rozsiahle rozpory vo výpovediach, ktoré preukazujú, že nevypovedali pravdivo, ale účelovo a špekulatívne, dokonca zavádzali súd, taktiež vzhľadom na ich vzájomný príbuzenský vzťah/vzťahy, na prepojenie jednotlivých prevodov, čo vyvoláva presvedčenie o účelovosti týchto prevodov, a to z F., s.r.o. na P.W. s manželkou (teda na brata a švagrinú konateľov a spoločníkov spol. F., s.r.o. a to do 5 dní od oznámenia o zrušení príklepu) a následne z nich na odporcov a dokonca v časti „spät“ na M.W., ktorý ako dôvod uviedol, že potreboval riešiť bytovú situáciu, hoci v tom čase staval dom a deti už mal narodené dokonca v čase, keď nehnuteľnosti boli zo spol. F., s.r.o. predávané P.W. s manž. Tvrdenia odporcov a svedkov o dobrej viere v právnom význame súd posúdil za naučené a vopred pripravené, nakoľko v bežnom živote zmluvné strany bežne neuvádzajú spojenie dobrá viera, a to aj pri právnych úkonoch, čo sa týka laickej verejnosti bez zvlášť právneho vedomia.

Taktiež v konaní tunajšieho súdu č.k. 33C/35/2008 rozsudkom zo dňa 21.06.2010 potvrdeným rozhodnutím Krajského súdu v G. vo veci o určenie vlastníckeho práva a vypratania nehnuteľnosti na návrh M.W. voči odporcom, medzi ktorých patria aj navrhovatelia tohto konania, bolo rozhodnuté tak, že návrh bol zamietnutý.

V odôvodnení toho rozhodnutia súd konštatoval, že bolo preukázané, že všetky okolnosti ohľadom dražby vykonával M.W. ako konateľ vydražiteľa. Keď sa viedlo správne konanie ohľadom nezákonnosti rozhodnutia o udelení príklepu pred NS SR, bol to práve M.W., ktorý sa chodil na daňový úrad informovať, v akom štádiu vybavovania sa vec nachádza. Informácia o zrušení daného rozhodnutia NS SR bola M.W. riadne oznámená pracovníkmi daňového úradu a spísaný bol o tom po jeho odchode aj úradný záznam. Pokiaľ úradný záznam nemá náležitosti v zmysle § 11 a § 12 zák.č. 511/1992 Zb., nič to nemení na tom, že pracovníkmi daňového úradu bola táto skutočnosť oznámená a mal o tom vedomosť. Napriek tomu, že M.W. ako konateľovi vydražiteľa bolo známe zrušenie rozhodnutia o príklepe dňa 29.01.1999, dňa 01.02.1999 bola uzavretá kúpna zmluva so spol. F., s.r.o. ako predávajúcou a P.W. s manželkou ako kupujúcimi na sporné nehnuteľnosti. M.W. napriek tomu, že tou vedomosťou disponoval, kúpnu zmluvu z 05.02.2001 uvedené nehnuteľnosti od nich odkúpil. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru súdu v danom konaní je zrejmé, že M.W. nemohol byť v dobrej viere, že nehnuteľnosti kupoval od vlastníka, keďže mu bolo známe, že príklep, ktorým ich získal právny predchodca, bol zrušený rozsudkom NS SR.

Vychádzajúc z uvedeného súd v tom konaní dospel k záveru, že M.W. nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od svojich právnych predchodcov v dobrej viere, nakoľko už v čase, keď sa vykonával prevod na P.W. a jeho manželku, už mu bola známa skutočnosť, že Najvyšším súdom SR bolo zrušené rozhodnutie o príklepe, vydané v rámci daňovej exekúcie, preto nemôže byť chránené jeho právo.

K tomu treba pripomenúť, že o tom museli mať vedomosť aj P.W. s manželkou, ako aj odporcovia, čo vyplýva z rozsiahleho dokazovania.

Vlastnícke právo nadobúdateľov, pokiaľ svoje právo nadobudli v dobrej viere, požíva ochranu a nezaniká, čo je v súlade s čl. 11 ods.1 Listiny základných práv a slobôd a s ústavnými princípmi právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že P.W. s jeho manželkou, ako ani odporcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od svojich právnych predchodcov v dobrej viere, nakoľko prevody sa vykonali v čase, keď bola známa skutočnosť, že Najvyšším súdom SR bolo zrušené rozhodnutie o príklepe vydané v rámci daňovej exekúcie, v dôsledku čoho bola spol. F., s.r.o. povinná vrátiť to, čo dražbou nadobudla, pričom súd neuveril odporcom a ani ich právnym predchodcom, že nemali o tom vedomosť, a pre rozsiahle rozpory a účelové zavádzanie súdu a pre

podozrivé úkony s cieľom obísť zákon a vyhnúť sa zákonnej povinnosti, im neuveril, že by nadobudli vlastnícke právo v dobrej viere, preto nemôže byť chránené ich právo. Svojím konaním zneužili právo. Súd zároveň poukazuje, že spol. F., s.r.o. nielenže nevrátila nadobudnuté nehnuteľnosti, ale následne ich previedla na osoby blízke konateľom a spoločníkom danej spoločnosti, s ktorými sú v príbuzenskom a zároveň boli v podnikateľskom vzťahu a dokonca danej spoločnosti boli vrátené peňažné prostriedky vynaložené v predmetnej dražbe a teda navrhovateľ 1/ ako povinný by tak nemal ani nehnuteľnosti, ani finančné prostriedky za ne, ale iba dlhy, v dôsledku čoho prebehla daná exekúcia.

Súd opätovne uvádza, že dané prevody posúdil ako fiktívne, účelové, či špekulatívne a smerujúce k obchádzaniu zákona a spravodlivosti a teda proti dobrým mravom, a takýto postup nemôže požívať zákonnú ochranu, a to s poukazom na zásadu „*lus est ars boni et aequi*.“ (Právo je umenie dobra a spravodlivosti.)

Danými prevodmi bola snaha zneužiť, či využiť ústavný princíp ochrany vlastníckeho práva, avšak pozabudnúť na dobrú vieru, a tak obísť ústavné princípy.

Súd dospel k takému záveru z vykonaného rozsiahleho dokazovania v zmysle intencií odvolacieho súdu a teda nevychádzal z autoritatívneho posúdenia.

Súd súhlasí s tým, že vydražiteľ realizoval svoje vlastnícke právo v medziach zákona a ako vydražiteľ teda nadobudol vlastnícke právo udelením príklepu, ktorý však bol následne zrušený. Je nepochybné, že vydražiteľ previedol svoje vlastnícke právo na P.W. s manž. v čase, keď bol vlastníkom. Avšak súd posúdil, že aj napriek tomu, tento prevod je neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádza platné právne predpisy a rozporuje si s dobrými mravmi, keďže predstaviteľmi vydražiteľa bol M.W. a J.W. a vlastnícke právo bolo prevedené na ich brata P.W. s manž., s ktorými boli v dobrom vzťahu, dokonca M.W. aj podnikal spolu s P.W., pričom tento prevod sa uskutočnil do cca 5 dní od informovania M.W. o zrušení príklepu, čo bolo nepochybne preukázané, aj keď to M.W. nepochopiteľne popiera, t.j. 29.01.1999 a 05.02.2009 už bola zmluva zavkladovaná v príslušnom katastri nehnuteľností, pričom prílohou bol znalecký posudok, ktorý bol vyžiadaný práve dňa 29.01.1999 a vyhotovený bol v rekordnom čase a všetko ohľadom prevodu prebehlo v neštandardne krátkych lehotách. Teda všetko bolo tak účelovo konané, aby vydražiteľ nebol povinný vrátiť vydražené nehnuteľnosti, teda aby sa všetko stihlo do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení príklepu. Hoci M.W., P.W., odporcovia tvrdili, že nekomunikovali o dražbe, či zrušenom príklepe a pod., ich tvrdenia vzhľadom na rozsiahle rozpory boli posúdené ako nehodnoverné. Dokonca odporkyňa 2/ tvrdila, že spol. F., s.r.o. ani nepozná, následne bolo zistené, že bola spoločníčkou v danej spoločnosti a svoje tvrdenie následne rozporne vysvetľovala. Dokonca pomáhala s účtovníctvom. Taktiež je nepravdepodobné, že by si súrodenci, ktorí dokonca spolu aj podnikajú a majú dobré vzťahy, nepovedali medzi sebou o takýchto skutočnostiach, ktoré sa ich dokonca priamo týkali, keďže nehnuteľnosti si navzájom „dokola“ prevádzali. A je prirodzené a bežné, keď bratia, či rodičia, ktorí majú dobré vzťahy, si medzi sebou uvedú skutočné dôvody prevodov, ako aj skutočnosti ohľadom zrušenia príklepu a možnej straty nehnuteľností. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že si to navzájom povedali, pričom pred súdom to nepriamo potvrdili, keď špekulatívne uvádzali rôzne dôvody prevodov, ktorými si rozporovali.

Pokiaľ vydražiteľ platne previedol vlastnícke právo na iné osoby, treba dať prednosť ústavnému princípu ochrany nadobudnutých práv a tretie osoby konajúce v dobrej viere a spoliehajúce sa na platné právo, nemôžu stratiť nadobudnuté práva, inak by bol porušený aj princíp právnej istoty a vlastník by si nemohol nikdy byť istí svojim vlastníctvom.

Avšak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania v danom prípade tretie osoby nekonali v dobrej viere, ako ani sám vydražiteľ, keďže konali špekulatívne za účelom vyhnúť sa povinnosti vrátiť vydražené nehnuteľnosti a všetky kroky k tomu smerujúce konali v maximálne krátkych lehotách tvrdiac pred súdom, že konali dobromyseľne s tým, že nevedeli o žiadnom zrušení príklepu a pod., a toto tvrdili aj napriek tomu, že bol preukázaný opak ich tvrdení, ako napr. úradný záznam na Daňovom úrade 1 G., či odporkyňa v rade 2/ ako spoločníčka, či zakúpené nehnuteľnosti vo B. O., či dôvody prevodu na P.W. a pod. Odporcovia, ako aj P.W., M.W., J.W. si vo svojich výpovediach značne rozporovali, zavádzali súd, tvrdili skutočnosti, ktoré následne menili a z ich výpovedí jednoznačne vyplynula účelovosť všetkých prevodov s jasným cieľom, pričom vydražiteľ nielenže nevrátil vydražené nehnuteľnosti a previedol ich čo najrýchlejšie na brata konateľov a spoločníkov, ale dokonca mu boli vrátené vynaložené finančné prostriedky v danej dražbe.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že je neprípustné, aby bola týmto prevodom zaručená ochrana. Bol by to výsmech celému právu, celej spravodlivosti. V danom prípade nemožno poukazovať na teóriu a presadzovať, či uprednostňovať princíp ústavnosti tak, ako je vyššie uvedené, pokiaľ prevodcovia nekonali v dobrej viere. Dané princípy platia vtedy, pokiaľ sú úkony takých osôb v dobrej viere. A na základe vykonaného dokazovania v tej neboli nielen vydražiteľ, ale ani ďalší prevodcovia, či odporcovia ako aktuálne evidovaní vlastníci. Teda hoci konali v medziach ich vlastníckeho práva, konali tak s jasným cieľom, účelovo a nie v dobrej viere, ale s cieľom zabrániť vráteniu vydražených nehnuteľností. teda vo svoj prospech účelovo využili platné právne predpisy, ale v podstate obišli zákony, v zmysle ktorých bola povinnosť vrátiť nehnuteľnosti. Takéto konanie však nemôže požívať právnu ochranu.

Rozpor s dobrými mravmi bol konštatovaný aj v konaní 33C/35/2008.

Právny zástupca navrhovateľov správne poukázal, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že to bol vždy Ing. Q. W. a nie odporcovia v tomto konaní, a ani nie V. W. s manželkou X. W., kto predmetné nehnuteľnosti užíval a správal sa k nim ako vlastník s tým, že výkon vlastníckych práv odporcov k predmetným nehnuteľnostiam bol celkom zjavne len predstieraný. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpovedí svedkyne B.X.. Toto potvrdzujú aj samotné rozpory v tvrdeniach odporcov o dôvodoch nadobudnutia nehnuteľností a neschopnosť odporcov počas celého konania jednoznačne logicky zdôvodniť zámer nadobudnutia predmetných nehnuteľností. Odporcovia zhodne uviedli, že chceli získať príjem z prenájmu, než by predmetné nehnuteľnosti nadobudli ako investíciu do budúcnosti. Ale nehnuteľnosti kúpili za sumu 595.000,- Sk a ich príjem z prenájmu vydokladovali iba 4 pokladničnými dokladmi na sumu 340,- Eur, ktorú získali za prenajímanie za dobu 22 mesiacov, na základe čoho platí, že ich priemerný ročný príjem za prenájom bol vo výške 185,- Eur. Čiže akékoľvek ich tvrdenie o údajnom podnikateľskom zámere neobstoí.

Ďalší rozpor - odporcovia zhodne uviedli, že ide o dvojgaráž, ktorú niekomu prenajímajú raz za týždeň, inokedy na mesiac, ale podľa listín v súdnom spise odporcovia už v r. 2002 žiadali príslušné orgány o súhlas so zmenou užívania predmetných nehnuteľností na predajňu potravinárskeho nábytku. Nikdy neuviedli, že by chceli prevádzkovať nejakú predajňu potravinárskeho nábytku, resp. sklad a vzorkovú predajňu nábytku.

- Obaja odporcovia uviedli celkom jednoznačne nepravdu, keď skonštatovali, že o spoločnosti F. nemajú vedomosť, hoci z potvrdenia Sociálnej poisťovne celkom jednoznačne vyplýva, že boli zamestnancami spoločnosti s prestávkami v období od januára do decembra 2005 s tým, že odporkyňa v rade 2/ bola určité obdobie dokonca aj spoločníkom spoločnosti F..

Ďalej, skutočnosť, že jediný, kto reálne vykonával vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam, bol iba a výlučne Q. W., potvrdzuje aj samotná neschopnosť V. a X. W. logicky zdôvodniť zámer nadobudnutia a následného odpredaja predmetných nehnuteľností a stratu, ktorá im z tohto nadobudnutia a následného odpredaja vznikla. V. W. síce uviedol, že chcel podnikáť mimo W. K. B. a usúdil, že kúpi nejakú nehnuteľnosť v G. a že táto predmetná nehnuteľnosť by mohla byť vhodná na jeho aktivity. Uviedol, že užíval nejaký čas tieto nehnuteľnosti, uviedol, že tieto nehnuteľnosti boli v zlom technickom stave a začal ich opravovať, ale nedotiahol to do konca, lebo sa zmenili jeho podnikateľské priority, pričom X. W. v konaní potvrdila, že dva roky tieto nehnuteľnosti stáli bez nejakej rekonštrukcie, bez nejakého zásahu aj napriek tomu, že boli zakúpené za účelom podnikania, ale V. W. v tomto istom konaní nebol schopný vysvetliť, prečo túto nehnuteľnosť nadobudol do bezpodielového spoluvlastníctva so svojou manželkou, a nie do vlastníctva spoločnosti W., s.r.o., ktorú sám označil ako spoločnosť, s ktorou vykonával podnikateľskú činnosť a už vôbec nebol schopný vysvetliť, prečo tento spôsob nadobudnutia nehnuteľností, keď je zjavne nevýhodnejšie, nakoľko mu neumožňuje znižovať základ dane z príjmu o odpisy nadobúdacej ceny, vynaložené náklady na opravy, daň z nehnuteľností a ďalšie náklady, prečo zvolil tento spôsob nadobudnutia do BSM, a nie na spoločnosť W., keď na otázku na vysvetlenie tohto rozporu odpovedal iba tak, že to je jeho problém. Súčasne X. W. v tomto konaní nevedela uviesť, za akú kúpnu cenu kúpili tieto nehnuteľnosti do BSM, hoci na pojednávaní uviedla, že rozhodne nešlo o bežnú investíciu a ako odhad kúpnej ceny uviedla na pojednávaní konanom dňa 08.03 asi milión, hoci tieto nehnuteľnosti kúpili kúpnu zmluvou za sumu viac ako trojnásobne vyššie, t.j. za sumu 3.740.418,- Sk. Takýto omyl v odhade kúpnej ceny celkom jednoznačne svedčí o tom, že X. W. spolu s V. W., svojím manželom, nikdy nemienili využívať naozaj túto nehnuteľnosť a celé to nadobudnutie bolo len fiktívne. Všetky tieto skutočnosti pôsobia ešte viac zarážajúcejšie vo svetle toho, že V. W. v konaní nevysvetlil, prečo časť nehnuteľností nadobudnutých do spoločnosti F. previedol v júli 1999 na svojich rodičov a zvyšnú časť vo februári 2001 na svojho brata, Ing. Q. W., pričom najzaujímavejšie na celom tomto údajnom podnikateľskom zámere je to, že strata manželov V. a X. W. z

nadobudnutia a následného predaja týchto nehnuteľností predstavovala sumu 1.832.408,- Sk, nakoľko tieto nehnuteľnosti kúpili dňa 01.02.1999 za cenu 3.740.000,- a následne časť, ktorá je predmetom tohto konania predali dňa 26.07.1999 odporcom za cenu 595.000,- Sk a zvyšnú časť 05.02.2001 Q.ovi W. za sumu 1.312.000,- Sk. Q. W. uviedol, že tieto nehnuteľnosti nadobúdala, aby si riešil svoju bytovú otázku, z výpovedí a svedectiev v tomto konaní celkom jednoznačne vyplýva, že tieto nehnuteľnosti nikdy neboli obývané manželmi Q.om W. a jeho vtedajšou manželkou, dokonca v tom čase stavali dom.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že bolo veľmi nepravdepodobné, aby bratia a ich matka nevedeli o zrušení príklepu k daňovej exekúcii. Práve naopak, je viac ako pravdepodobné, že všetci členovia rodiny W. o zrušení príklepu celkom jednoznačne vedeli a bratia sa spoločne s matkou dohodli na tom, ako fiktívnymi právnymi úkonmi zvrátiť negatívne dôsledky zrušenia príklepu k daňovej exekúcii. Táto skutočnosť celkom jednoznačne vyplýva aj z vykonaného dokazovania. Oni všetko o sebe vedeli a pomáhala aj ich mama, t.j. odporkyňa 2/.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že Q. W. sa spoločne so svojimi bratmi cielene snažil zvrátiť negatívne dôsledky zrušenia príklepu.

Svedok Q. W. na otázku, či má niekto z jeho blízkej rodiny domy v W. alebo vo B. O., uviedol nepravdu, keď skonštatoval, že rodičia a bratia určite nie, ani nevlastnili. Odporca v rade 1/ na obdobnú otázku uviedol tiež nepravdu, keď skonštatoval, že žiadne takéto nehnuteľnosti tam nikdy nevlastnil, možno akurát tak nejaký zanedbateľný spoluvlastnícky podiel na pozemkoch, ktoré nadobudol titulom dedenia. V oboch prípadoch sa jednalo o celkom zjavne preukázateľné klamstvo, nakoľko z LV č. XXXX pre k.ú. Q. O., ktorý je založený v súdnom spise, celkom jednoznačne vyplýva, že odporcovia v rade 1/ a 2/ boli vlastníkami rodinného domu s.č. XXX a súvisiacich pozemkov o celkovej výmere zhruba 700 m² v obci B. O., čím sa súčasne potvrdila aj pravdivosť výpovede svedkyne X..

Svedkyňa B.X. uviedla, že súrodenci W. s rodičmi pripravovali stratégiu a riešili to aj pred a aj po danom prevode. Nakoniec túto skutočnosť celkom jednoznačne potvrdzuje aj opakované zotrvávanie svedka Q. W. na klamstve o tom, že nevedel o zrušení príklepu k daňovej exekúcii, z ktorého klamstva ho spoľahlivo usvedčujú výpoveď svedkyne Ing. E. v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 13C/50/2002, výpoveď svedkyne JUDr. S. v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 33C/35/2008, ako aj listinný dôkaz, čo je úradný záznam z 29.01.1999. A predovšetkým z vykonaného dokazovania je zrejmé, že hneď prvý prevod vlastníckeho práva zo strany spoločnosti F. na V. a X. W. bol celkom jednoznačne vykonaný s cieľom zmariť účinky zrušenia príklepu z daňovej exekúcie, nakoľko kúpna zmluva bola uzavretá hneď dva dni po tom, ako sa Q. W. preukázateľne dozvedel o zrušení príklepu. Kúpna cena vychádzala zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý bol spracovaný 01.02.1999 na objednávku zo dňa 29.01.1999. To znamená, znalecký posudok, ktorý bol prikladaný k tejto zmluve, bol spracovaný za dva dni na základe požiadavky, ktorá bola vznesená presne v ten istý deň, kedy sa Q. W. preukázateľne dozvedel o zrušení príklepu. Z tohto dôvodu v žiadnom prípade nemožno hovoriť o nejakej dlhodobo plánovanej investícii manželov V. a X. W. do podnikania v G., ale celkom jednoznačne iba fingovanej a fiktívnej kúpe predmetných nehnuteľností.

Je potrebné skonštatovať, že spoločnosť F. bola preukázateľne odškodnená zo strany daňového úradu, keď jej bolo vrátená zo strany daňového úradu suma 3.828.800,- Sk, a to dňa 29.05.2007, čo spoľahlivo vyplýva z rozsudku Okresného súdu v G. sp.zn. 13C/50/20002-267, kde sa výslovne konštatuje, že výsluchom odporcu v rade 1/ má súd preukázané, že odporca v rade 1/ poukázal navrhovateľovi žalovanú sumu vo výške 3.828.800,-Sk bez uplatneného príslušenstva dňa 29.05.2007. Vzhľadom na túto skutočnosť súd na pojednávaní dňa 29.05.2007 konanie v časti o zaplatenie tejto istiny zastavil, a to na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa, t.j. spoločnosti F., ktorým v tejto časti navrhovateľ zobral svoj návrh na začatie konania späť a na základe súhlasu odporcu v rade 1/ s čiastočným späťvzatím odporcu.

Pokiaľ právny zástupca odporcov spochybňuje hodnovernosť svedkyne X. a pokiaľ má byť dôvodom jej údajnej nedôveryhodnosti jej vzťah k Q.ovi W., vyplývajúci konkrétne zo sporov, ktoré viedli, resp. vedú, potom by museli byť pre svoj pomer k odporcom nedôveryhodné všetky svedectvá všetkých rodinných príslušníkov odporcu, t.j. členov rodiny W., ktoré odzneli v tomto konaní. Na rozdiel od ich svedectiev však v jej prípade nedošlo k žiadnym vecným rozporom v jej výpovediach.

Čo sa týka právnej kvalifikácie tohto sporu, je naozaj nevyhnutné v tomto konaní, aby sa súd vysporiadal s otázkou, ktorý z princípov ovládajúcich nadobudnutie vlastníckeho práva, t.j. či princíp, podľa ktorého nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má, alebo princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere, má prednosť. Právny zástupca odporcov v tomto konaní poukazoval predovšetkým na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cdo/311/2008 z 30.03.2010, avšak na tento spor nemožno aplikovať, lebo toto rozhodnutie sa vzťahuje na prípady zániku vlastníckeho práva nadobudnutého

derivatívnym spôsobom, zatiaľ čo v danom prípade spoločnosť F. stratila vlastnícke právo, ktoré nadobudla originárnym spôsobom na daňovej exekučnej dražbe. Toto rozhodnutie sa vzťahuje na prípady, kedy k žalobcom tvrdenej strate vlastníctva došlo na základe takej skutočnosti, ktorá nastala až dodatočne po tom, ako „napádaný“ vlastníak nadobudol svoje vlastnícke právo. V danom prípade k strate vlastníckeho práva došlo na základe dodatočného odstúpenia od zmluvy.

Všetci postupní nadobúdatelia nehnuteľností sú navzájom v príbuzenskom pomere vo vzťahu blízkych osôb v zmysle ust. § 116 Občianskeho zákonníka. Je tiež potrebné uviesť, že aj v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/311/2008 z 30.03.2010 súd skonštatoval, že hoci dobrá viera nie je relevantná pri prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti od osoby, ktorá je aktuálne vedená v katastri nehnuteľností ako jej vlastníak, v tej istej vete súčasne uviedol, že relevancia dobrej viery je daná v prípadoch, kedy sa vlastníctvo nadobúda od nevlastníka s tým, že aj najvyšší súd v rozhodnutí o zrušení dražby explicitne uviedol, že v dôsledku zrušenia príklepu zaniká vlastnícke právo vydražiteľa späť ku dňu udelenia príklepu.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie 4Cdo/274/2006 zo dňa 18.02.2007

Právny zástupca navrhovateľa zdôraznil, že ak by súd tieto okolnosti vyhodnotil tak, že V. a X. W. a následne odporcovia boli dobromyseľní v tom, že predmetné nehnuteľnosti nadobúdajú od vlastníka, takéto vyhodnotenie dôkazov by nevyhnutne viedlo k absolútnemu popretiu všetkých logických a príčinných súvislostí vyplývajúcich z vyššie uvedených skutočností.

Z výpovedí svedkov s poukazom na skutočnosti zistené z daňového úradu za podporného konštatovania v rozsudku v konaní tunajšieho súdu 33C/35/2008, súd dospel k presvedčeniu, že prevod zo spol. G.R.F., s.r.o. na svedkov, a to kúpna zmluva z 01.02.1999, bola účelová, špekulatívna. Vyplýva to aj zo znaleckého posudku, ktorý bol vyžiadaný pre daný prevod práve dňa 29.01.1999 a vypracovaný 01.02.1999, kedy bola aj zmluva uzavretá a následne bezodkladne zavkladovaná, teda všetko v neštandardných časových intervaloch.

Z vykonaného dokazovania vzhľadom aj na rozpory vo výpovediach svedkov jednotlivo a aj navzájom, súd neposúdil dané výpovede za hodnoverné a posúdil, že pri všetkých prevodoch absentuje dobromyseľnosť, keďže dané prevody boli účelové a špekulatívne.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom určil, že navrhovatelia sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností každý v podiele 1 vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosti patrili do BSM, avšak ich manželstvo je rozvedené a od rozvodu a zároveň zániku BSM uplynula lehota dlhšia ako 3 roky, pre ktorú sa BSM stalo podielovým spoluvlastníctvom z dôvodu nevyporiadania BSM v stanovenej lehote, resp. nepodania návrhu na vyporiadanie BSM v danej lehote.

Súd ďalšie dokazovanie nevykonal, nakoľko zistený skutkový stav bol postačujúci pre meritórne rozhodnutie. Ak aj v priebehu konania navrhovali účastníci konania nejaké ďalšie dôkazy, následne už na žiadnom ďalšom dokazovaní netrvali.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je vyššie uvedené, pričom posúdil, že konanie všetkých prevodcov a nadobúdateľov od spol. F.. po odporcov sa prieči dobrým mravom, ich konanie bolo konaním s cieľom neprísť o predmetné nehnuteľnosti a nevrátiť ich pôvodnému vlastníkovi pred držabou, ktorej príklep bol zrušený a teda vykonávali úkony s cieľom obísť zákonnú povinnosť, čo vyplýva z toho, že spol. F.. ihneď po oznámení o zrušení príklepu dňa 29.01.1999 vyžiadala vyhotovenie znaleckého posudku, následne vyhotovila kúpnu zmluvu, na strane kupujúceho bol brat spoločníkov a konateľov spol. F.. a 05.02.1999 bola zmluva zavkladovaná v prospech P.W. a jeho manž., ktorí následne po určitom čase tieto nehnuteľnosti previedli v časti na odporcov - rodičov a v časti na konateľa a spoločníka spol. F.. - M.W.. Bolo preukázané vykonaným dokazovaním a rozsiahlymi rozpormi vo výpovediach bratov W. a odporcov, že vedeli o tomto úmysle, vedeli o zrušení príklepu a podniknutých úkonoch za účelom vyhnúť sa vráteniu nehnuteľností, pričom je nepochybné, že spol. F.. nevrátila tieto nehnuteľnosti, ale v neštandardne krátkych lehotách ich previedla na ďalší subjekt, avšak suma, ktorá bola poskytnutá v rámci dražby, bola spoločnosti vrátená, teda ostali im aj peniaze, aj nehnuteľnosti, resp. kúpna cena za ne. Aj keď daný úmysel popierali, z vykonaného konania to jednoznačne vyplýva a hoci spol. F.. previedla tieto nehnuteľnosti ešte v čase, keď rozhodnutie NS SR nenadobudlo právoplatnosť (11.02.1999), je evidentné podľa jednotlivých ich úkonov a následného zavkladovania v priebehu od 29.0.1999 do 02.02.1999, že aj laik posúdi také konanie za podozrivé. Spol. F. síce konala v zmysle platných právnych predpisov, keď ako vlastníak previedla nehnuteľnosti, ale je zrejmé obchádzanie zákona s jediným cieľom

- nevrátiť nehnuteľnosti, čo je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka a tým spojené následky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a takému konaniu nemožno priznať ochranu. Všetci prevodcovia a nadobúdatelia museli vedieť o podstatných skutočnostiach, čo chceli pred súdom poprieť aj tým, že došlo k rozsiahlym rozporom v ich výpovediach a zároveň zavádzali a klamali súd, avšak bol preukázaný opak. Teda ich tvrdenia boli len účelové. Bol zneužitý princíp istoty v prospech spol. F. a ďalších nadobúdateľov, či prevodcov, v zmysle ktorého malo byť vlastnícke právo chránené a takým spôsobom bol obídený zákon, čo nepožíva právnu ochranu.

Po hodnotení dôkazov v ich vzájomnej súvislosti súd mal preukázané vyššie uvedené skutočnosti, a teda aj skutočný zámer všetkých prevodov.

S poukazom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru vyššie uvedenom, v dôsledku čoho nejde o svojvoľné rozhodnutie, ale súd vychádzal z rozsiahleho dokazovania, pričom po spojení všetkých skutočností je zjavný zámer prevodov a teda ich nedobromyseľnosť s poukazom na obídenie zákona s cieľom vyhnúť sa zákonných povinností, čím zneužili právo vo svoj prospech. Keďže súd posúdil, že nejde o dobromyseľnosť, či dobrú vieru, nemohlo dôjsť k porušeniu žiadneho ústavného princípu, nakoľko neboli splnené podmienky dobrej viery, či dobromyseľnosti pre danú ochranu.

Spol. F., s.r.o. síce konala v čase, keď bola vlastníkom, ale zo všetkých zistených skutočností vyplýva špekulácia týchto prevodov tak, ako to vyplynulo z dokazovania, čo bolo síce v rámci dispozičného práva vlastníka, ale s cieľom obísť zákon takým spôsobom, vykonať čo najviac prevodov, a to prvý prevod do právoplatnosti rozhodnutia o zrušení príklepu. Takýto spôsob je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať ochranu. Účelovosť a špekulácia jednoznačne sú zrejme.

Bolo preukázané, že všetky prevody od samého začiatku, t.j. od F., s r.o., boli účelové s cieľom vyhnúť sa povinnosti vrátiť vydražené nehnuteľnosti, hoci vynaložené finančné prostriedky im boli vrátené. Všetci prevodcovia a nadobúdatelia sú príbuzensky, ako aj podnikateľsky prepojení, bola preukázaná komunikácia medzi nimi o podstatných skutočnostiach a teda vedeli o zámere prevodov, o celi prevodov a všetkých relevantných skutočnostiach.

Teda súd dospel k záveru, že nebola daná dobromyseľnosť prevodov, dobrá vieru a rozpor s dobrými mravmi a pokus o obídenie zákona.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Navrhovatelia mali úspech v konaní, preto im prináleží náhrada trov konania voči neúspešnému účastníkovi t.j. odporcom. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľom ako úspešnému účastníkovi v konaní nepriznal náhradu trov konania voči odporcom.

Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ si prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 16.12.2014 uplatnili náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby spolu v sume 824,85 eur, v podaní zo dňa 08.04.2013 si právny zástupca navrhovateľov uplatnil trovy právneho zastúpenia : JUDr. Michala Krnáča za 4 úkony právnej služby v sume spolu 323,95 eur, Mgr. Q. R. za 3 úkony právnej služby spolu v sume 185,11 eur, Mgr. Karkó trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v rade 1/ za 16 úkonov právnej služby spolu v sume 1.017,61 eur, za navrhovateľa v rade 2/ za 6 úkonov právnej služby spolu v sume 333,87 eur.

Podľa § 20c vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, Za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013 (súd priznal účastníkom za konkrétny úkon právnej služby

odmenu podľa vyhlášky platnej a účinnej v čase uskutočnenia úkonu). Odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty len za úkony uskutočnené po 01.06.2009, súd poznamenáva, že za úkony uskutočnené do 31.12.2010 patrí DPH vo výške 19% a za úkony po 01.01.2011 patrí DPH vo výške 20%.

Podľa § 13 ods. 2 cit. vyhlášky (platnej a účinnej do 31.05.2010), základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 20%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa § 13 ods. 2 cit. vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, súd preskúmal navrhovateľom v rade 1/ uplatnené právo na náhradu trov konania a priznal mu titulom súdneho poplatku za návrh vo výške 1.185,02 eur, vo výške 99,50 eur titulom súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku a titulom trov právneho zastúpenia sumu 1.273,59 eur :

Trovy právneho zastúpenia Mgr. Karkó :

1/ za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 20.01.2006 v sume 41,82 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 5,43 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH z odmeny v sume 7,95 eur, spolu suma 55,20 eur,

2/ za úkon právnej služby - podanie žaloby na súd dňa 25.01.2006 v sume 41,82 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 5,43 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH z odmeny v sume 7,95 eur, spolu suma 55,20 eur,

3/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 23.05.2008 v sume 48,63 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 6,31 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH z odmeny v sume 9,24 eur, spolu suma 64,18 eur,

4/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 31.07.2008 v sume 48,63 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 6,31 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH z odmeny v sume 9,24 eur, spolu suma 64,18 eur,

5/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 19.02.2009 v sume 53,49 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 6,95 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH z odmeny v sume 10,16 eur, spolu suma 70,60 eur,

6/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 20.08.2009 v sume 53,49 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 6,95 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH v sume 11,48 eur, spolu suma 71,92 eur,

7/ za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 05.10.2009 v sume 53,49 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 6,95 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH v sume 11,48 eur, spolu suma 71,92 eur,

8/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 29.04.2010 v sume 55,49 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,21 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH v sume 11,91 eur, spolu suma 74,61 eur,

9/ za úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 03.06.2010 v sume 55,49 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,21 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 19%DPH v sume 11,91 eur, spolu suma 74,61 eur,

10/ za úkon právnej služby - vyjadrenie sa k odvolaniu odporcov zo dňa 18.03.2011 v sume 57,- eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,41 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 12,88 eur, spolu suma 77,29 eur,

11/ za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 28.06.2011 v sume 57,-eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,41 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 12,88 eur, spolu suma 77,29 eur,

12/ za úkon právnej služby - odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu zo dňa 20.07.2011 v sume 28,50 eur (1/2 zo sumy 57,- eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b), 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,41 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,18 eur, spolu suma 43,09 eur,

13/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 16.02.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

14/ za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odporcov proti uzneseniu OS zo dňa 16.02.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 14,67 eur

podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c), § 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 4,46 eur, spolu suma 26,76 eur, 15/ za úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 29.06.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

16/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 16.08.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

Trovy právneho zastúpenia JUDr. Krnáč :

17/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 11.01.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

18/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 08.03.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

19/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 21.03.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

20/ za úkon právnej služby - písomné podanie zo dňa 07.11.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

21/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 24.01.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

22/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 24.04.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

23/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 26.06.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

24/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 05.12.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur.

V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, súd preskúmal navrhovateľom v rade 2/ uplatnené právo na náhradu trov konania a priznal mu titulom trov právneho zastúpenia sumu 687,86 eur :

Trovy právneho zastúpenia Mgr. Karkó :

1/ za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia navrhovateľa v rade 2/ zo dňa 15.02.2012 v sume 58,69 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 13,26 eur, spolu suma 79,58 eur,

2/ za úkon právnej služby - vyjadrenie navrhovateľky v rade 2/ zo dňa 15.02.2012 v sume 58,69 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 13,26 eur, spolu suma 79,58 eur,

3/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 16.02.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

4/ za úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 11.04.2012 k odvolaniu odporcov proti uzneseniu OS zo dňa 16.02.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 14,67 eur podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c), § 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 4,46 eur, spolu suma 26,76 eur,

5/ za úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 29.06.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

6/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 16.08.2012 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 29,35 eur (50% zo sumy 58,69 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,40 eur, spolu suma 44,38 eur,

Trovy právneho zastúpenia JUDr. Krnáč :

7/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 11.01.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

8/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 08.03.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

9/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 21.03.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

10/ za úkon právnej služby - písomné podanie zo dňa 07.11.2013 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,04 eur (50% zo sumy 60,07 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20% DPH v sume 7,57 eur, spolu suma 45,42 eur,

11/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 24.01.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

12/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 24.04.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

13/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 26.06.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur,

14/ za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 05.12.2014 (právny zástupca zastupoval už navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/) v sume 30,94 eur (50% zo sumy 61,87 eur) podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20%DPH v sume 7,80 eur, spolu suma 46,78 eur.

Súd nepriznal navrhovateľom v rade 1/ a 2/ odmenu za úkon právnej služby - prevzatie zastupovanie JUDr. Krnáčom, nakoľko nejde o účelne vynaložené trovy konania a ust. § 142 O.s.p. predpokladá náhradu účelne vynaložených trov konania. To, že navrhovatelia boli pôvodne zastúpení Mgr. Karkóm a následne zmenili právneho zástupcu - JUDr. Krnáč, uvedené nie je možné dať znášať na ťarchu druhej strane, na stranu odporcov, bolo by to nespravodlivé.

Súd nepriznal navrhovateľom v rade 1/ a 2/ odmenu za úkon právnej služby - podanie zo dňa 06.11.2014 - odpoveď na výzvu súdu, nakoľko nejde o účelne vynaložené trovy konania. Uvedené podanie nie je vyjadrením sa k veci samej, právny zástupca navrhovateľov iba súdu oznámil adresu navrhovateľa v rade 1/ na doručovanie písomností.

Zároveň súd poznamenáva, že navrhovateľov v rade 1/ a 2/ v tomto konaní (v priebehu konania) nezastupoval právny zástupca Mgr. Miroslav Ondrej, preto súd o týchto trovách konania ani nerozhodoval.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Na základe uvedeného sú odporcovia v rade 1/ a 2/ povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi v rade 1/ trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 1.273,59 eur, titulom súdneho poplatku za návrh vo výške 1.185,02 eur a vo výške 99,50 eur titulom súdneho poplatku za odvolanie, na účet právneho zástupcu navrhovateľov v rade 1/ a 2/ a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na základe uvedeného sú odporcovia v rade 1/ a 2/ povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi v rade 2/ trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 687,86 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľov v rade 1/ a 2/ a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

V danej prejednávanej veci bolo uznesením č.k. 18C/11/2006-503 zo dňa 20.03.2013 priznané svedočné svedkyňi v sume 23,84 eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Trovy štátu predstavujú sumu 23,84 eur.

Vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej boli navrhovatelia v rade 1/ a 2/ úspešní vo veci samej, preto na náhradu trov štátu v sume 23,84 eur súd zaviazal spoločne a nerozdielne odporcov v rade 1/ a 2/ a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).